

Enhed
CPR

UDKAST TIL

Sagsbehandler
Birgitte Mikkelsen

Forslag til

Sagsnr.
2020-2352

Lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister
(Tildeling af personnummer til færinger, udlevering af oplysninger om til- og fraflytning til almene boligorganisationer m.v., ændring af reglerne for behandling af sager om bopælsregistrering af børn m.v.)

Doknr.
-
Dato

§ 1

I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017, som ændret ved § 25 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, lov nr. 747 af 8. juni 2018, § 39 i lov nr. 1711 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 1722 af 27. december 2018, § 9 i lov nr. xx af xx 2020 og § i lov nr. xx af xx 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Personer med dansk indfødsret, som er bosat på Færøerne, kan ved henvendelse til Rigsombudsmanden på Færøerne få tildelt et personnummer.«

Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.

2. I § 3, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »§ 3, stk. 1,« til: »§ 3, stk. 1 eller 2,«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 10*:

»Stk. 10. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om tildelingen af personnummer efter denne bestemmelse.«

4. I § 4, stk. 1, ændres »§ 3, stk. 1,« til: »§ 3, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af stk. 9«.

5. I § 13, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »Tilsvarende gælder,«: »såfremt der anmeldes flytning af et barn til et krisecenter, samt«.

6. I § 13, stk. 3, 3. pkt., ændres »Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune« til: »Anmeldes der i de i 1. og 2. pkt. nævnte tilfælde flytning til en anden kommune«.

7. I § 16, stk. 6, ændres »en dansk statsborger« til: »en person med dansk indfødsret«.

8. I § 17, stk. 1, ændres »Udlændingesservice« til: »udlændingemyndighederne«.

9. I § 28, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »end ét år«: »eller beskyttelsesperiodens længde skal fastsættes efter § 28, stk. 2«.

10. I § 28 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal uden anmodning fra den pågældende registrere den i stk. 1 angivne navne- og adressebeskyttelse i alle tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen efter § 6, stk. 6 eller 8, registrerer en person som værende uden fast bopæl i kommunen. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse fastsætte en beskyttelsesperiode på hundrede år. Ophæves den særlige adressebeskyttelse efter § 6, stk. 6-8, skal kommunalbestyrelsen fastsætte beskyttelsesperiodens længde efter reglerne i stk. 1, 2. pkt.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

11. I § 28, stk. 3, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.

12. I § 29, stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 28, stk. 2 og 4« til: »§ 28, stk. 3 og 5«.

13. I § 29, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 28, stk. 2« til: »§ 28, stk. 3«.

14. Efter § 34 indsættes i kapitel 8:

»§ 34 a. Færøske myndigheder sidestilles i dette kapitel med andre offentlige myndigheder.«

15. I § 39 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»Stk. 2 Aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer og fysiske personer, der på ansøgningstidspunktet ejer og udlejer 10 eller flere boliger, samt almene boligorganisationer har ret til af Social- og Indenrigsministeriet at få løbende digital adgang til oplysninger om flytninger til og fra en bolig, som den private juridiske eller fysiske person eller den almene boligorganisation er ejer af.

Stk. 3. De oplysninger om til- og fraflytninger, der kan videregives efter stk. 2, er oplysninger om navne på personer, som bor eller har boet på adressen inden for det sidste år, dato for tilflytning samt dato for eventuel fraflytning. Det gælder uanset, om de pågældende personer har navne- og adressebeskyttelse.«

16. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Klage over en afgørelse fra Rigsombudsmanden på Færøerne efter § 3, stk. 2, kan inden 4 uger fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen, indbringes for Social- og Indenrigsministeriet. Indbringelsen sker ved, at en skriftlig klage afleveres til Rigsombudsmanden på Færøerne.

Stk. 2. Kan Rigsombudsmanden på Færøerne ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Social- og Indenrigsministeriet med kopi til klageren. Kopien til klageren forsynes med oplysning om, at klagerens eventuelle kommentarer til genvurderingen skal fremsættes over for Social- og Indenrigsministeriet inden 4 uger fra det tidspunkt, klageren har fået meddelelse om genvurderingen.

Stk. 3. Social- og Indenrigsministeriets afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.«

17. I § 60 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. § 3, stk. 2 og 10, og § 56 a kan uanset stk. 1 ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 1, nr. 17, gælder for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Adgang til tildeling af dansk personnummer på Færøerne til færinger
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser
 - 3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Bemyndigelse til social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om tildelingen af personnummer
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser
 - 3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Ændring af partshøringsproceduren ved anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser
 - 3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Registrering af almindelig navne- og adressebeskyttelse ved enhver iværksættelse af særlig adressebeskyttelse
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser
 - 3.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Færøske myndigheders adgang til at få udleveret oplysninger fra CPR
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser
 - 3.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Løbende digital adgang for visse private udlejningsvirksomheder og almene boligorganisationer til oplysninger om til- og fraflytninger
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser
 - 3.6.3. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at efterkomme et færøsk ønske om, at færinger kan få generel adgang til at få tildelt et dansk personnummer, særligt med henblik på at forbedre muligheden for at få adgang til de offentlige danske digitale selvbetjeningsløsninger på Færøerne. Det foreslås således, at færinger, dvs. danske statsborgere bosat på Færøerne, kan henvende sig til Rigsombudsmanden på Færøerne og få tildelt et personnummer.

Formålet er endvidere at ændre CPR-lovens regler om sagsbehandlingen i sager om anmeldelse af flytning for børn, således at den særlige procedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, der vedrører behandlingen af en anmeldelse af flytning for et barn, hvor der samtidigt med anmeldelsen af flytning anmodes om navne- og adressebeskyttelse, tillige skal finde anvendelse, hvis et barn tager ophold på et krisecenter.

Endvidere er formålet at tilvejebringe klar hjemmel til videregivelse af oplysninger fra CPR til færøske myndigheder til brug for de færøske myndigheders sagsbehandling.

Formålet er herudover at efterkomme et ønske om, at almene boligorganisationer samt visse private udlejningsvirksomheder får løbende digital adgang til oplysninger om flytninger til og fra en bolig, som organisationen eller den private udlejningsvirksomhed er ejer af. De oplysninger om til- og fraflytninger, der kan videregives, er oplysninger om navne på personer, som bor eller har boet på adressen inden for det sidste år, dato for tilflytning samt dato for eventuel fraflytning. Det gælder uanset, om de pågældende personer har navne- og adressebeskyttelse.

2. Baggrund

Under arbejdet med at afskaffe grænsehindre inden for rigsfælleskabet har der fra færøsk side været fremsat ønske om, at der skal være en generel adgang for færinger bosiddende på Færøerne til at få tildelt et dansk personnummer. Baggrunden herfor er bl.a., at dansk personnummer er en forudsætning for at få udstedt dansk NemID. Folkeregistrering på Færøerne er et færøsk særanliggende, og CPR-loven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne. Færinger har således kun et dansk personnummer, hvis de på et tidspunkt har boet i Danmark eller på anden vis har fået tildelt et personnummer af en dansk myndighed. Med lovforslaget skabes hjemmel til, at enhver færing, dvs. en dansk statsborger bosat på Færøerne, kan få tildelt et dansk personnummer på Færøerne.

Ministeriet har fundet anledning til at tilvejebringe bemyndigelse til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om tildelingen af personnumre, således at der kan fastsættes retningslinjer for myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tildeling af personnummer, f.eks. om kravet til dokumentation for sikring af identiteten på de personer, der skal have tildelt et personnummer.

I CPR-loven er der fastsat en særlig partshøringsprocedure i forbindelse med behandling af anmeldelse af børneflytninger, hvor den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke må oplyses til den ikke medflyttende forælder, hvis der samtidig med flytteanmeldelsen anmodes om registrering af navne- og adressebeskyttelse i CPR. Det er ministeriets vurdering, bl.a. på baggrund af en henvendelse fra et krisecenter, at denne partshøringsprocedure tillige bør finde anvendelse, når et barn tager ophold på et krisecenter. Med lovforslaget ændres loven, således at den særlige partshøringsprocedure

også kommer til at gælde i ethvert tilfælde, hvor der anmeldes flytning for et barn til et krisecenter.

Særlige truede persongrupper kan efter skriftlig meddelelse fra politiet til kommunen blive registreret som værende uden fast bopæl i CPR, selv om de har en bopæl eller et fast opholdssted (særlig adressebeskyttelse). Det er væsentligt, at der i alle tilfælde samtidig med registrering i CPR af særlig adressebeskyttelse registreres navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1, herefter betegnet almindelig navne- og adressebeskyttelse, da oplysning om navnet på bopælskommunen i modsat fald kan udleveres fra CPR til private. Det har i praksis vist sig, at navne- og adressebeskyttelse ikke i alle tilfælde registreres. For at sikre, at der altid sker registrering af almindelig navne- og adressebeskyttelse samtidig med registrering af særlig adressebeskyttelse, foreslås det at fastsætte, at kommunalbestyrelsen, uden at vedkommende person selv skal anmode herom, skal registrere almindelige navne- og adressebeskyttelse i alle tilfælde, hvor der iværksættes særlig adressebeskyttelse. Det foreslås herudover at fastsætte, at den almindelige navne- og adressebeskyttelse skal registreres for en periode på 100 år, idet der herved er sikret den truede person en livslang beskyttelse.

To færøske myndigheder – Landsfólkayvirlitið (Landsfolkeregistret) og Toll- og Skattaráð Føroya (Told- og Skatterådet) – har gennem en længere årrække haft adgang til at foretage opslag og søgninger i CPR på linje med danske myndigheder. Den færøske socialforvaltning har anmodet Social- og Indenrigsministeriet om samme adgang, hvilket har givet anledning til overvejelser om hjemlen dertil. Det er vurderet, at der ikke er tilstrækkeligt klare holdepunkter i forarbejderne til CPR-loven for, at også færøske myndigheder er omfattet af CPR-lovens § 31, hvorfor det vurderes nødvendigt, at der tilvejebringes klar hjemmel i CPR-loven til, at der kan videregives oplysninger fra CPR til færøske myndigheder efter CPR-lovens kapitel 8.

De almene boligorganisationer har peget på, at det kan være en udfordring at sikre det fornødne overblik over, hvem der bor i de almene boliger. Det samme gør sig gældende for visse private udlejere. På den baggrund har navnlig den almene boligsektor efterspurgt bedre muligheder for at kunne sikre dette overblik gennem adgang til oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger til de almene boliger. Det har betydning for løsningen af nogle af de boligsociale udfordringer, som gør sig gældende for den almene boligsektor og visse dele af den private udlejningssektor. Med henblik på at løse denne udfordring har regeringen indgået en aftale med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Venstre om en ny model for videregivelse af oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger til den almene boligsektor og til visse private udlejere. Aftalepartierne er enige om at give den almene boligsektor og visse private udlejere mulighed for efter anmodning løbende at modtage oplysninger fra CPR om flytninger til og fra boliger, som den almene boligorganisation eller private udlejer er ejer af. Lovforslaget er en udmøntning af den indgåede aftale.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Adgang til tildeling af dansk personnummer på Færøerne til færingere

3.1.1. Gældende ret

CPR-loven fastsætter reglerne for tildeling af personnumre og registrering af oplysninger i CPR om enhver, der har et personnummer, samt reglerne for videregivelse af oplysningerne i CPR til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri.

Folkeregistrering i Grønland har siden 1972 været en del af CPR. CPR-loven er med virkning fra den 1. januar 2007 sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1198 af 29. november 2006 om ikrafttræden for Grønland af lov om Det Centrale Personregister. De grønlandske kommuner varetager - på lige fod med de danske kommuner - bopælsregistreringen i CPR og har derfor samme adgang til CPR som de danske kommuner. Personer bosat i Grønland har således personnumre.

Folkeregistrering på Færøerne er derimod et færøsk særanliggende, og CPR-loven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne. Færøerne har deres egen folkeregistreringslovgivning, deres eget folkeregistreringssystem og dermed deres eget personnummer kaldet "persónstal" (P-tal).

Efter CPR-lovens § 3, stk. 1, skal enhver have tildelt et personnummer, hvis vedkommende folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, inddrages under ATP eller ifølge skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet. Personnumre, der er tildelt til brug for inddragelse under ATP eller til brug for skattesagsbehandling, og dermed ikke tildeles i forbindelse med bopælsregistrering ved fødsel eller registrering af indrejse betegnes administrative personnumre.

Efter CPR-lovens § 3, stk. 8, kan social- og indenrigsministeren fastsætte regler om registrering af personnumre i CPR for personer, der ellers ikke opfylder lovens kriterier for at få tildelt et personnummer. Det fremgår af de specielle bemærkninger til denne bemyndigelsesbestemmelse i forslaget til CPR-loven, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 41, at hjemlen kan udnyttes, hvis der af andre grunde er behov for hos visse offentlige myndigheder at arbejde med et 10-cifret personnummer, men hvor pågældende ikke kan tildeles et personnummer efter stk. 1. Det er anført, at dette f.eks. kan gælde for udlændinge, der indlægges på et sygehus her i landet, eller for udlændinge der i forbindelse med fødsler eller dødsfald skal registreres i folkekirkens ministerialbøger, når disse bliver elektroniske.

Med hjemmel i CPR-lovens § 3, stk. 8, er det i § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2018 om folkeregistrering m.v. bestemt, at der kan tildeles personnumre til personer, der skal optages i folkekirkens elektroniske kirkebog, men som ikke er omfattet af lovens § 3, stk. 1. Det er herudover i § 1, stk. 4, i bekendtgørelsen bestemt, at offentlige myndigheder til brug for myndighedens administrative sagsbehandling efter aftale med ministeriet kan få adgang til at tildele personnumre til nærmere angive persongrupper. Denne hjemmel er bl.a. udnyttet til at give regionerne adgang til at tildele administrative personnumre til færing, der skal behandles på danske sygehuse, og til at give Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte adgang dertil i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om uddannelsesstøtte og befodringsrabat.

Udnyttelse af hjemlen i CPR-lovens § 3, stk. 8, til at fastsætte nærmere bestemmelser om personnummertildeling forudsætter på baggrund af bemærkningerne i forarbejderne til loven et myndighedsbaseret behov i forbindelse med offentlig myndighedsudøvelse m.v. Hjemlen i CPR-lovens § 3, stk. 8, kan derfor efter ministeriets opfattelse ikke

udnyttes til at fastsætte en generel adgang til, at en færinger kan få tildelt et administrativt personnummer, idet der ikke i den forbindelse foreligger et myndighedsbehov. Imødekomme af Færøernes ønske forudsætter derfor, at der tilvejebringes særskilt hjemmel dertil i CPR-loven.

3.1.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Med lovforslaget imødekommes det færøske ønske om, at der tilvejebringes hjemmel til, at enhver færinger, dvs. en dansk statsborger bosat på Færøerne, kan få tildelt et personnummer på Færøerne. Tildelingen af personnummer til færinger skal ske hos en dansk myndighed på Færøerne.

Det færøske ønske om en generel adgang til at tildele administrative personnumre til færinger skal ses i tæt sammenhæng med Færøernes ønske om, at der tilvejebringes adgang til at udstede NemID på Færøerne. I Danmark har Nets DanID indgået en bilateral aftale med kommunerne om at udstede NemID, hvor kommunernes borgerservicecentre er udpeget som selvstændige registreringsenheder, og hvor betroede registreringsmedarbejdere (såkaldte RA-medarbejdere) med gyldige medarbejdersignaturer udsteder NemID til borgere på vegne af Nets DanID. I forhold til Grønlands Selvstyres behov for at kunne udstede NemID til grønlændere har Grønlands Repræsentation i Danmark påtaget sig ansvaret for at indgå en aftale med Nets DanID om udstedelse af medarbejdersignaturer og fungerer således som administrator og udsteder medarbejdersignaturer til kommunale medarbejdere i det Grønlands Selvstyre, som varetager registrering og udstedelse til borgere på vegne af Nets DanID.

Det har været overvejet, om en løsning på ønsket om adgang til udstedelse af NemID på Færøerne bedst løses ved, at Færøerne selv – i lighed med Grønland – skal stå for udstedelse af NemID via de færøske kommuner, eller om dette skal ske hos en dansk myndighed. Det er indgået i overvejelserne, at Rigsombudsmanden på Færøerne i forvejen fungerer som udleveringsmyndighed ved udlevering af midlertidige adgangskoder i forbindelse med online ansøgninger om udstedelse af NemID til personer, der i forvejen har et personnummer.

Det er fra færøsk side tilkendegivet, at det vurderes at være mest hensigtsmæssigt, at tildeling af administrative personnumre og udstedelse af NemID kan ske hos én og samme danske myndighed. Det er fra færøsk side herudover anført, at det vil være ønskeligt, at Rigsombudsmanden på Færøerne skal stå for begge opgaver.

Fra sommeren 2021 kommer der en ny digital ID-løsning i Danmark, MitID, som afløser NemID. Det er på den baggrund vurderet, at der først fra indførelsen af MitID medio 2021 skal være en egentlig registreringsmyndighed (RA-myndighed) på Færøerne. Det er hensigten, at Rigsombudsmanden fra overgangen til MitID skal være RA-myndighed og varetage opgaven som udsteder af MitID på Færøerne. I perioden frem dertil vil Rigsombudsmanden fortsætte med at udlevere midlertidige adgangskoder til de personer, der har ansøgt om NemID on-line via selvbetjening på NemID.nu.

Placeringen af opgaven hos Rigsombudsmanden med tildeling af personnummer vil således indebære en løsning, hvor det fra medio 2021 vil være muligt at få tildelt personnummer og få udstedt dansk MitID hos samme myndighed, hvilket vil være til fordel for de færøske borgere, der ønsker at gøre brug af muligheden.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Forslaget om at give mulighed for, at enhver færinger kan få tildelt et administrativt personnummer, foreslås gennemført ved at tilvejebringe hjemmel i CPR-lovens § 3 til, at Rigsombudsmanden på Færøerne kan tildele personnumre til danske statsborgere bosat på Færøerne. Rigsombudsmanden på Færøerne vil til brug for opgaven med tildeling af personnumre af Social- og Indenrigsministeriet få adgang til at kunne tildele personnumre i CPR og til at registrere de oplysninger i CPR, som i den forbindelse skal registreres. Der vil være tale om oplysninger om navn, eventuel kontaktadresse, fødselsregistreringssted, civilstand, statsborgerskab og eventuelt medlemskab af den danske folkekirke. Rigsombudsmanden skal, som ved enhver anden myndigheds tildeling af personnummer, forud for enhver tildeling af et administrativt personnummer ved opslag i CPR sikre, at vedkommende person ikke i forvejen har fået tildelt et personnummer. Rigsombudsmanden skal herudover sikre dokumentation for vedkommendes identitet, herunder vedkommendes danske statsborgerskab, f.eks. i form af vedkommendes pas. Endelig skal Rigsombudsmanden sikre sig, at vedkommende er bosat på Færøerne, dvs. at vedkommende er bopælsregistreret i det færøske landsfolkeregister med bopæl på Færøerne. Rigsombudsmanden skal herudover i fornødent omfang anmode om dokumentation for de oplysninger, der skal registreres i CPR.

Det foreslås herudover ved indsættelse af § 56 a at tilvejebringe hjemmel i CPR-loven til, at der kan klages til Social- og Indenrigsministeriet, hvis Rigsombudsmanden på Færøerne træffer afgørelse om at afvise at tildele et personnummer.

Som anført under 3.1.1. er folkeregistrering på Færøerne et færøsk særanliggende, og CPR-loven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne. Med de foreslåede bestemmelser reguleres forhold på Færøerne. Det er derfor fundet nødvendigt at foreslå at tilvejebringe hjemmel til at sætte de foreslåede bestemmelser i kraft for Færøerne ved kongelig anordning ved en ændring af CPR-lovens § 60.

Med forslaget om at give Rigsombudsmanden på Færøerne adgang til at tildele administrative personnumre vil der ved videregivelse af oplysninger fra CPR til Rigsombudsmanden ske behandling af personoplysninger omfattet af lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven, jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018) og forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger m.v. (databeskyttelsesforordningen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016).

Der vil hovedsageligt være tale om oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, som f.eks. navn, civilstand og statsborgerskab, mens der i begrænset omfang vil være tale om oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, idet et evt. medlemskab af den danske folkekirke registreres i CPR i forbindelse med tildeling af et administrativt personnummer.

Den foreslåede videregivelse vurderes således for hovedparten af oplysningerne at være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter personoplysninger lovligt kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som

den dataansvarlige har fået pålagt. Den foreslåede videregivelse af oplysningerne omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 vurderes at kunne ske efter artikel 9, litra g, hvorefter behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

Der vil endvidere blive videregivet oplysninger om personnummer, hvilket efter ministeriets opfattelse kan ske efter § 11, stk. 1, i databeskyttelsesloven.

Social- og Indenrigsministeriet finder således, at den foreslåede videregivelse af personoplysninger kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, og at behandlingen er saglig og nødvendig og står i rimeligt forhold til de mål, der forfølges med lovforslaget. Ministeriet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at den foreslåede videregivelse vil ske til en dansk myndighed, der har et sagligt behov herfor til brug for myndighedens arbejde med at tildele administrative personnumre, samt det forhold, at Rigsombudsmandens behandling af oplysninger fra CPR vil skulle ske under iagttagelse af kongelig anordning nr. 754 af 19. juni 2017 om ikrafttræden af lov om behandling af personoplysninger for rigsmyndighedernes behandling af oplysninger på Færøerne.

Det skal bemærkes, at den foreslåede videregivelse af oplysninger fra CPR til Rigsombudsmanden på Færøerne vil være at betragte som overførsel af personoplysninger til et såkaldt tredje land, da Færøerne ikke er medlem af EU eller EØS. Rigsombudsmandens behandling af personoplysninger er ikke omfattet af EU-Kommissionens ”tilstrækkelighedsafgørelse”, der vedrører personbehandling på Færøerne under den færøske lov om behandling af personoplysninger. Der vil derfor i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 46, stk. 1, efter forordningens artikel 46, stk. 2, blive udarbejdet et retligt bindende instrument mellem Social- og Indenrigsministeriet og Rigsombudsmanden på Færøerne til brug for overførsel af oplysninger fra CPR til Rigsombudsmanden på Færøerne. Overførsel af oplysninger fra CPR til Rigsombudsmanden vil først kunne ske, når et sådant retligt bindende instrument er udarbejdet, hvilket forventes at ske forud for den foreslåede ikrafttræden af Rigsombudsmandens adgang til at tildele administrative personnumre.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 4, samt nr. 16 og 17, med tilhørende bemærkninger.

3.2. Bemyndigelse til social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om tildelingen af personnummer

3.2.1. Gældende ret

Som oplyst under afsnit 3.3.1. skal enhver person efter CPR-lovens § 3, stk. 1, have tildelt et personnummer, hvis vedkommende folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, inddrages under ATP eller ifølge

skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet.

Som ligeledes anført under afsnit 3.3.1. kan social- og indenrigsministeren efter CPR-lovens § 3, stk. 8, fastsætte regler om registrering af personnumre i CPR for personer, der ellers ikke opfylder lovens kriterier for at få tildelt et personnummer. Som ligeledes oplyst er hjemlen udnyttet til i § 1, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2017 om folkeregistrering m.v. at bestemme, at der kan tildeles personnumre til personer, der skal optages i folkekirkens elektroniske kirkebog, men som ikke er omfattet af lovens § 3, stk. 1, samt at offentlige myndigheder efter aftale med Social- og Indenrigsministeriet kan få adgang til at tildele personnumre til nærmere angive persongrupper.

I CPR-lovens § 2, stk. 1, er det bestemt, at Social- og Indenrigsministeriet administrerer CPR sammen med kommunalbestyrelserne i overensstemmelse med CPR-loven. Det er herudover i § 2, stk. 1, bestemt, at social- og indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for kommunalbestyrelsernes medvirken ved CPR's vedligeholdelse.

Efter CPR-lovens § 1, stk. 2, deltager myndigheder i vedligeholdelsen af CPR i overensstemmelse med regler fastsat af vedkommende minister efter forhandling med økonomi- og indenrigsministeren.

Herudover er der i CPR-loven en række bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om f.eks. personnummerets opbygning, registrering under afsoning, orientering af tilflyttere på særlige adresser, orientering af personer ved registrering af navne- og adressebeskyttelse, flytninger inden for norden m.v.

I bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2018 om folkeregistrering m.v. er der i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne i CPR-loven, samt efter planlovens bestemmelse vedrørende brug af sommerhus, og efter aftale med justitsministeren vedrørende registrering under afsoning, fastsat regler for personnummerets opbygning, kommunalbestyrelsens folkeregistrering, sommerhusadresser, aftjening af værnepligt, afsoning m.m.

Vejledning nr. 9273 af 14. juni 2013 om folkeregistrering indeholder herudover et bilag 1 med vejledning om registrering af hændelser i udlandet. Bilaget indeholder bl.a. et afsnit om dokumentation for hændelser i udlandet.

I kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2018 om folkeregistrering m.v. er det i § 4, stk. 1, om kommunernes folkeregistrering bestemt, at indberetning til CPR skal ske i overensstemmelse med de regler om registreringen i CPR, som er fastsat i lov om Det Centrale Personregister, i bekendtgørelsen og i »Meddelelser fra CPR-kontoret. I stk. 2, er det bestemt, at »Meddelelser fra CPR-kontoret« offentliggøres på CPR-kontorets hjemmeside. Der er udstedt meddelelser om retningslinjer for kommunernes registrering af flytninger mellem de nordiske lande, herunder Færøerne. Herudover er det udstedt en meddelelse om registrering af forældremyndighed og separation i CPR, hvori der redegøres for, hvilke myndigheder der foretager registrering heraf i CPR.

Ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000 tildelte kommunerne alle personnumre, dvs. både personnumre til brug for bopælsregistrering ved fødsel her i landet eller ved tilflytning

fra udlandet, samt de såkaldte administrative personnumre til brug for inddragelse under ATP eller til brug for skattesagsbehandling. Tildelingen af administrative personnumre foretages nu af myndighederne selv, dvs. af ATP og Skattestyrelsen. De myndigheder, der med hjemmel i CPR-lovens § 3, stk. 8, har fået meddelt adgang til at tildele administrative personnumre, tildeler ligeledes selv personnumrene i CPR.

Efter CPR-lovens § 31, stk. 2, fastsætter Social- og Indenrigsministeriet vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder. I vilkårene reguleres herudover krav til myndighedernes kontrol af autorisationer, opslag i CPR, tekniske installationer, datakommunikationsadgange og driftsforhold m.m.

Til brug for myndighedernes tildeling af administrative personnumre har Social- og Indenrigsministeriets CPR-kontor herudover udarbejdet vejledninger om fremgangsmåden ved tildeling af personnumre. Vejledningerne har primært teknisk karakter om fremgangsmåden ved tildeling af administrative personnumre.

3.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Regeringen har med "National strategi for cyber- og informationssikkerhed" bl.a. sat fokus på tilliden til digitale identiteter. Digitaliseringsstyrelsen har således i forbindelse med implementeringen af initiativ 1.8 "Øget sikring af identitetsbeviser" sammen med de personregistrerende myndigheder undersøgt, hvordan kvaliteten af personregistreringen i Danmark har betydning for tilliden til de digitale identiteter, der bæres videre rundt i digitale løsninger. Under arbejdet hermed, som fortsat pågår, er det som en mulig løsning overvejet at foreslå, at der skal fastsættes rammer for tildeling af administrative personnumre med henblik på at sikre identiteten på de pågældende personer. Det er i den forbindelse som en mulig løsning foreslået, at der skal etableres ensartede minimumskrav til identitetsverifikationsprocessen ved førstegangspersonregistrering i CPR, herunder krav til uddannelse af de personregistrerende medarbejdere og myndighedens dokumentations- og tilsynsopgave i forhold til udførelsen af verifikationsprocessen. Det er overvejet at foreslå, at Social- og Indenrigsministeriet som ansvarlig for CPR skal udstede de nødvendige retningslinjer herfor.

Ministeriet har i den forbindelse umiddelbart vurderet, at der ville kunne udstedes retningslinjer for sikringen af identitet ved tildeling af de administrative personnumre over for de relevante myndigheder, f.eks. ved et aftaletillæg til de myndigheder, der med hjemmel i CPR-lovens § 3, stk. 8, der med forslaget bliver stk. 9, har fået adgang til at tildele administrative personnumre, i en meddelelse over for kommunerne eller ved en medtagelse heraf i de instrukser, der udstedes til myndighederne om tildeling af administrative personnumre m.v.

Ministeriet har dog vurderet, at det, særligt under hensyn til udbredelsen af offentlige myndigheders adgang til at tildele administrative personnumre, samt den deraf afledte brug heraf i den offentlige forvaltning, vil være hensigtsmæssigt at sikre klar hjemmel til at kunne fastsætte retningslinjer for myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tildeling af personnummer, bl.a. i forlængelse af de løsningsmodeller, der overvejes i regeringens arbejdsgruppe om sikring af valide identiteter og under inddragelse af de myndigheder, der deltager i regeringens arbejdsgruppe.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Forslaget om at tilvejebringe hjemmel til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om tildelingen af personnummer, foreslås gennemført ved at tilvejebringe hjemmel dertil i CPR-lovens § 3. Bemyndigelsen til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler for tildelingen af personnumre, vil omfatte enhver tildeling af personnummer efter CPR-lovens § 3. Bemyndigelsen omfatter således tildeling af personnummer efter CPR-lovens § 3, stk. 1, den foreslåede § 3, stk. 2, og personnumre udstedt af de myndigheder, der har fået meddelt adgang efter CPR-lovens § 3, stk. 8, der med forslaget bliver stk. 9.

Udnyttelsen af hjemlen til at fastsætte rammer for tildelingen af administrative personnumre efter CPR-lovens § 3, stk. 8, der med forslaget bliver stk. 9, vil bl.a. ske i overensstemmelse med udmøntningen af initiativ 1.8 ”Øget sikring af identitetsbeviser”.

Det kan bemærkes, at der med bemyndigelsen alene kan fastsættes regler for selve tildelingen af personnummeret, herunder den bagvedliggende sikring af identiteten på pågældende. Myndighedens stillingtagen til den materielle baggrund for tildeling vil således fortsat vil bero på den enkelte myndighed, som f.eks. om der skal foretages skattesagsbehandling, behandles en sag om ATP m.m.

Som anført under 3.1.1. er folkeregistrering på Færøerne et færøsk særanliggende, og CPR-loven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne. Med den foreslåede bestemmelse reguleres forhold på Færøerne. Det er derfor fundet nødvendigt at foreslå at tilvejebringe hjemmel til at sætte den foreslåede bestemmelse i kraft for Færøerne ved kongelig anordning ved en ændring af CPR-lovens § 60.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 17, med tilhørende bemærkninger.

3.3. Ændring af partshøringsproceduren ved enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter

3.3.1. Gældende ret

I CPR-lovens § 13, stk. 2 og 3, er der fastsat særlige partshøringsprocedurer i sager om anmeldelse af flytning for et barn. Disse procedurer har til formål at sikre, at alle parter i sagen inddrages og tillægges partsrettigheder, og at det faktiske grundlag for at ændre barnets adresse i CPR er opfyldt. De fastsatte procedurer betyder imidlertid ikke, at der er et krav om samtykke fra en ikke medflyttende forælder, før en anmeldt flytning kan registreres i CPR, hvis det efter sagens oplysninger kan lægges til grund, at barnet er flyttet.

I CPR-lovens § 13, stk. 2, er det bestemt, at inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, skal der gives en ikke medflyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Tilsvarende gælder inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning.

I CPR-lovens § 13, stk. 3, 1. pkt., er det bestemt, at hvis der samtidig med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28 på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og

-kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. I CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., er det bestemt, at samme forhold gør sig gældende, hvis et barn har særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 8, 1. eller 3. pkt.

Det er herudover i CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., bestemt, at hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, og meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.

Den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, hvor den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke må oplyses til den ikke medflyttende forælder, og hvor forelæggelsen af flytteanmeldelsen ved flytning til en anden kommune skal foretages af fraflytningskommunen, gælder således alene i de tilfælde, hvor der samtidig med flytteanmeldelsen anmodes om navne- og adressebeskyttelse, eller hvor barnet har særlig adressebeskyttelse.

Det er herudover almindeligt antaget i den forvaltningsretlige litteratur, at en kommunalbestyrelse normalt ikke kan overlade myndighedsudøvelse til en anden myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, medmindre der foreligger lovhjælp. En kommunes beslutning om at registrere en person som tilflyttet kommunen fra en anden kommune betragtes som en afgørelse i forvaltningslovens forstand og dermed som myndighedsudøvelse. To kommuner kan derfor ikke i en situation, hvor der anmeldes flytning til en anden kommune, og hvor den særlige partshøringsprocedure ikke gælder, indgå en aftale om, at fraflytningskommunen behandler sagen.

Efter CPR-lovens § 28, stk. 1, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, jf. dog § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-5, og §§ 43 og 45. Beskyttelsen bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

3.3.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

I situationer, hvor en forælder til et barn er nødsaget til at fraflytte sit hjem sammen med barnet og tage ophold på et krisecenter, vil der ofte være behov for, at adressen på krisecentret ikke kommer til den anden forælders kendskab. Der anmeldes derfor ofte navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1, samtidig med en anmeldelse af flytning til et krisecenter. I en sådan situation sikrer den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, at tilflytningsadressen, og såfremt der sker en flytning til en anden kommune, tillige navnet på tilflytningskommunen, ikke udleveres til den ikke medflyttende forælder under kommunens behandling af den anmeldte flytning.

Der er imidlertid fra krisecentre udtrykt behov for, at den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, finder anvendelse under behandlingen af enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter, således at kommunen også i en situation, hvor der ikke samtidig anmeldes navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1, eller hvor der i forvejen var registreret navne- og adressebeskyttelse, kan undlade

at oplyse tilflytningsadressen, til den ikke medflyttende forælder, ligesom den fraflyttende kommune derved får kompetence til at behandle sagen ved anmeldelse af flytning til en anden kommune, hvorved tillige navnet på tilflytningskommunen ikke oplyses.

I en situation, hvor en forælder fraflytter det tidligere fælles hjem sammen med et barn og tager ophold på et krisecenter, vil der oftest foreligge et særligt beskyttelseshensyn, der gør det relevant at kunne følge den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, i forhold til anmeldelsen af flytning for barnet. Den særlige procedure vil således også i disse tilfælde kunne medvirke til at beskytte de sårbare personer, der har behov for at tage ophold på et krisecenter og opnå den sikkerhed, der er forbundet dermed, også uanset om der før flytningen var registreret navne- og adressebeskyttelse i CPR, og uanset om vedkommende forælder ikke anmoder herom samtidig med anmeldelsen af flytningen.

Ministeriet er opmærksomt på, at ikke enhver flytning til et krisecenter med et barn sker på baggrund af den medflyttende forælders problemer i forhold til den ikke medflyttende forælder. Ophold på et krisecenter kan således have en anden baggrund end vold og trusler i parforholdet, f.eks. i form af vold eller trusler fra andre nærtstående personer.

Det er herudover indgået i ministeriets overvejelser, at partshøring over det fulde faktiske grundlag i en sag er en grundlæggende rettighed for enhver, der er part i en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse, f.eks. en forælder, der skal partshøres over den anmeldte fraflytning af barnet fra det tidligere fælles hjem.

Henset til, at partshøringen m.v. stadig vil finde sted, blot uden at adressen og eventuelt også tilflytningskommunen under kommunens behandling af sagen oplyses over for den ikke medflyttende forælder, og henset til, at det er væsentligt i så høj grad som muligt at søge at sikre, at adressen ikke oplyses til en ikke medflyttende forælder i tilfælde, hvor den anden forælder sammen med barnet må tage ophold på et krisecenter på grund af vold, trusler om vold eller lignende i parforholdet, er det efter en afvejning af det anførte modstående beskyttelseshensyn fundet rigtigst at foreslå, at den særlige procedure skal gælde i alle tilfælde, hvor der anmeldes flytning for et barn til en adresse tilhørende et krisecenter. Det gælder, uanset at der derved kan være tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at vold, trusler om vold eller lignende i forhold til den ikke medflyttende forælder ikke er årsagen til flytningen til et krisecenter.

3.3.3. Den foreslåede ordning

Forslaget om at imødekomme ønsket om, at de særlige sagsprocedurer i CPR-lovens § 13, stk. 3, også skal finde anvendelse ved enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter, foreslås gennemført ved at ændre CPR-lovens § 13, stk. 3. Det bestemmes således, at den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, tillige skal følges ved enhver anmeldelse af flytning til et krisecenter. Derved vil adressen på krisecenteret ikke blive oplyst til den ikke medflyttende forælder under behandlingen af den anmeldte flytning, ligesom det i en situation, hvor der anmeldes flytning til et krisecenter i en anden kommune, vil være fraflytningskommunen, der behandler sagen og træffe afgørelsen om den anmeldte flytning.

Kommunerne vil selv skulle tilrettelægge sagsgangen ved at registrere krisecentrenes adresser i det kommunale system, E-flyt, som er det system, der anvendes ved digital

anmeldelse af flytning, og som kommunerne er dataansvarlige for, med henblik på at kunne udfinde de adresser, hvor der i forbindelse med en flytteanmeldelse i den beskrevne situation, skal iværksættes den foreslåede særlige partshøringsprocedure. Det vil være relevant i forhold til adresser, som huser krisecentre efter servicelovens § 109 og § 110 (lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 af lov om social service med senere ændringer).

I forhold til den foreslåede sagsprocedure bemærkes, at der er tale om en for kommunerne velkendt sagsprocedure, som allerede følges i de sager, hvor der i forbindelse med anmeldelse af flytning for et barn anmeldes navne- og adressebeskyttelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, med tilhørende bemærkninger.

3.4. Registrering af almindelige navne- og adressebeskyttelse ved enhver iværksættelse af særlig adressebeskyttelse

3.4.1. Gældende ret

Efter CPR-lovens § 6, stk. 1. og 2, skal en person registreres i CPR med bopæl på vedkommendes bopæl eller faste opholdssted.

Efter CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8, har visse særligt truede persongrupper mulighed for at blive registreret som værende uden fast bopæl i CPR, selv om de reelt har en bopæl eller et fast opholdssted, såkaldt særlig adressebeskyttelse.

Efter CPR-lovens § 28, stk. 1, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, jf. dog lovens § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-5, og §§ 43 og 45. Beskyttelsen bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

Den særlige adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8, vil - for at yde en reel beskyttelse i henhold til de gældende regler - skulle kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28. I modsat fald vil oplysning om navnet på bopælskommunen kunne blive udleveret til private fra CPR.

Såfremt borgeren ikke allerede forud for iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse har registreret almindelig navne- og adressebeskyttelse, må kommunen derfor, hvis en effektiv beskyttelse af borgeren ønskes i henhold til de gældende regler, gøre borgeren opmærksom på, at denne beskyttelse er nødvendig for at opnå en reel beskyttelse af borgerens adresse med henblik på, at borgeren kan anmode om registrering heraf i CPR. Kommunen bør i den forbindelse vejlede borgeren om at ansøge om at få registreret en længere beskyttelse end ét år.

3.4.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Det er vigtigt i så vid udstrækning som muligt at beskytte truede personer. Ministeriet har konstateret, at der ikke altid registreres almindelig navne- og adressebeskyttelse

samtidig med, at en person registreres som værende uden fast bopæl som følge af iværksættelse af den særlig adressebeskyttelse. Dette medfører risiko for, at oplysning om navnet på opholdskommunen udleveres til private fra CPR.

Ministeriet har herudover konstateret, at der i nogle tilfælde, hvor der er blevet registreret almindelig navne- og adressebeskyttelse samtidig med iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse, alene er fastsat den almindelige et-årige navne- og adressebeskyttelse, som bortfalder automatisk. Borgeren skal i en sådan situation selv sørge forlængelse heraf, hvilket er uhensigtsmæssigt.

Ministeriet har over for kommunerne anbefalet, at en kommune i forbindelse med registrering af særlig adressebeskyttelse registrerer almindelig navne- og adressebeskyttelse med en lang varighed, f.eks. 100 år.

Ministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at det er fastlagt i CPR-loven, at der altid – uden at vedkommende person skal anmode herom - registreres almindelig navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens 28 samtidig med, at der iværksættes særlig adressebeskyttelse i CPR. Det findes herudover hensigtsmæssigt at bestemme, at den almindelige navne- og adressebeskyttelse ved iværksættelse af særlig adressebeskyttelse altid fastsættes for en længere periode, således at den ikke bortfalder automatisk efter et år, hvis borgeren ikke selv er opmærksom herpå.

3.4.3. Den foreslåede ordning

Forslaget om at pålægge kommunerne at registrere almindelig navne- og adressebeskyttelse samtidig med enhver iværksættelse i CPR af særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8, samt forslaget om at fastlægge, at den almindelige navne- og adressebeskyttelse i en sådan situation skal registreres for en periode på 100 år, foreslås gennemført ved en ændring af CPR-lovens § 28, stk. 1, 2. pkt., samt ved at foreslå et nyt stk. 2, i bestemmelsen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9 og 10, med tilhørende bemærkninger.

3.5. Færøske myndigheders adgang til at få udleveret oplysninger fra CPR

3.5.1. Gældende ret

Det følger af CPR-lovens § 1, nr. 4, at et af formålene med CPR er, at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse deri.

CPR-lovens kapitel 8 omhandler kommunalbestyrelsernes og Social- og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder. Efter CPR-lovens § 31 kan oplysninger i CPR og ældre folkeregistermateriale videregives til en anden offentlig myndighed efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondataforordningen) og databeskyttelsesloven.

Efter § 32, stk. 1, kan en offentlig myndighed, når den har brug for oplysninger, som er registreret i CPR, indhente oplysningerne i CPR, jf. dog CPR-lovens § 33, stk. 1. En myndigheds indhentelse af oplysninger efter CPR-lovens § 32, stk. 1, sker ved, at myndigheden får adgang til at lave opslag og søgninger i CPR eller modtager filudtræk fra CPR. Efter § 32, stk. 2, fastsætter Social- og Indenrigsministeriet vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger fra CPR efter § 32, stk. 1. I CPR-lovens 33, stk. 1, er det bestemt, at offentlige myndigheders enkeltfore-spørgsler om oplysninger fra CPR skal rettes til en kommunalbestyrelse.

Det fremgår af forarbejderne til CPR-loven (jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 52), at til danske offentlige myndigheder hører domstolene, Folketinget samt den offentlige forvaltning, og at udenlandske offentlige myndigheder, herunder også nordiske myndigheder, altid efter CPR-loven skal behandles som private. Videregivelse til disse er således ikke omfattet af kapitel 8. I bemærkningerne fremgår endvidere, at begrebet den offentlige forvaltning i øvrigt skal afgrænses på samme måde som i relation til det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om lov om behandling af personoplysninger. Det er ikke nærmere præciseret, hvad der skal forstås ved danske offentlige myndigheder.

Der er således ikke en udtrykkelig regel i CPR-loven om, at færøske offentlige myndigheder er omfattet af CPR-lovens regler om offentlige myndigheders adgang til oplysninger fra CPR. Der er heller ikke klare holdepunkter i forarbejderne for, at også færøske offentlige myndigheder er omfattet af CPR-lovens § 31.

3.5.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Den færøske socialforvaltning har anmodet Social- og Indenrigsministeriet om adgang til at foretage søgninger og opslag i CPR som offentlig myndighed. To færøske offentlige myndigheder Landsfólkayvirlitið (Landsfolkeregistret) og Toll- og Skattaráð Føroya (Told- og Skatterådet) – har allerede adgang til at foretage opslag og søgninger i CPR på linje med danske myndigheder. Det præcise tidspunkt for oprettelse af adgangene og baggrunden herfor kan ikke nærmere fastlægges, men Landsfólkayvirlitið og Toll- og Skattaráð Føroya har haft adgangen i knapt 30 år.

Ministeriet har i den anledning overvejet, om det forhold, at Færøerne er en del af rigsfællesskabet kan medføre, at der kan ske videregivelse af oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder efter CPR-lovens kapitel 8, eller om der bør tilvejebringes særskilt hjemmel hertil.

CPR-loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da folkeregistreringsområdet er et færøsk særansigt, og Færøerne har sit eget folkeregistreringssystem, Landfolkeregistret. CPR-loven gælder derfor ikke for Færøerne, jf. CPR-lovens § 60. Det fremgår ikke af forarbejderne til CPR-loven, om det i forbindelse med udarbejdelsen af L 3 blev nærmere overvejet, om færøske myndigheder skulle kunne få adgang til oplysninger fra CPR efter CPR-lovens kapitel 8. Bemærkningerne synes således alene at være været rettet mod en nærmere afgrænsning af danske myndigheder, ligesom det i bemærkningerne er tilkendegivet, at udenlandske myndigheder, herunder også nordiske myndigheder, skal behandles som private.

Ældre lovgivning og administrative forskrifter på CPR-området ses herudover ikke at indeholde nærmere oplysninger om, hvorledes færøske offentlige myndigheder skal betragtes i relation til videregivelse af oplysninger fra CPR. Samtidig kan det ikke fastslås, om Personregistreringsrådet, der i en årrække rådgav ministeren om udnyttelse af CPR og i den forbindelse vurderede konkrete anmodninger om adgang til CPR fra en række institutioner og virksomheder, har taget stilling til spørgsmålet om færøske offentlige myndigheders adgang til CPR.

Det vurderes, at der er færøske offentlige myndigheder, der har behov for at kunne indhente oplysninger i CPR til brug for myndighedernes sagsbehandling. Under hensyn til, at der ikke er klare holdepunkter i forarbejderne til CPR-loven for, at også færøske offentlige myndigheder er omfattet af CPR-lovens § 31, vurderes det nødvendigt, at der tilvejebringes klar hjemmel i CPR-loven til, at der kan videregives oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder efter CPR-lovens kapitel 8.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Forslaget om at tilvejebringe klar hjemmel til, at der kan videregives oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder, foreslås gennemført ved, at der i CPR-lovens kapitel 8 om kommunalbestyrelsernes og Social- og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder indsættes en ny bestemmelse i § 34 a, hvorefter færøske myndigheder i dette kapitel sidestilles med andre offentlige myndigheder. Herved får færøske offentlige myndigheder – i lighed med danske offentlige myndigheder – adgang til at indhente oplysninger fra CPR efter CPR-lovens § 32, stk. 1, og ved udlevering af enkeltoplysninger fra en kommune efter CPR-lovens § 33, stk. 1. Det er en betingelse for videregivelse af oplysninger fra CPR - svarende til hvad der gælder for danske offentlige myndigheder - at der er et sagligt grundlag herfor. Social- og Indenrigsministeriet vil i lighed med de danske myndigheders adgang til CPR efter CPR-lovens § 32, stk. 2, fastsætte vilkårene for de færøske myndigheders adgang til CPR, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betaling.

Med forslaget om at tilvejebringe adgang til videregivelse af oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder vil der ske en behandling af personoplysninger omfattet af lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven, jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018) og forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger m.v. (databeskyttelsesforordningen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016).

Der vil hovedsageligt være tale om oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, som f.eks. navn og adresse, men der kan herudover være tale om oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, i form af evt. medlemskab af den danske folkekirke, samt i mindre omfang oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 10 om strafbare forhold, idet de såkaldte kommunale notatfelter i CPR kan indeholde oplysning om evt. afsoning på en af Kriminalforsorgens institutioner.

Den foreslåede videregivelse vurderes således for hovedparten af oplysningerne at være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter personop-

lysninger lovligt kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Den foreslåede videregivelse af oplysningerne omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 vurderes at kunne ske efter artikel 9, litra g, hvorefter behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser. Endelig vurderes den foreslåede videregivelse af oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 10 at kunne ske efter artikel 10, hvorefter behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Der vil endvidere blive videregivet oplysninger om personnummer, hvilket efter ministeriets opfattelse kan ske efter § 11, stk. 1, i databeskyttelsesloven.

Social- og Indenrigsministeriet finder således, at den foreslåede videregivelse af personoplysninger kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, at behandlingen er saglig og nødvendig og står i rimeligt forhold til de mål, der forfølges med lovforslaget. Ministeriet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at den foreslåede videregivelse vil ske til færøske offentlige myndigheder, dvs. offentlige myndigheder inden for rigsfællesskabet, der har et sagligt behov herfor til brug for myndighedens arbejde, samt det forhold, at de færøske myndigheders behandling af oplysninger fra CPR vil skulle ske under iagttagelse af den færøske lov om behandling af personoplysninger.

Det skal bemærkes, at den foreslåede videregivelse af oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder vil være at betragte som overførsel af personoplysninger til et såkaldt tredje land, da Færøerne ikke er medlem af EU eller EØS. Under hensyn til, at EU-Kommissionen har truffet en såkaldt "tilstrækkelighedsafgørelse" vedrørende behandling af personoplysninger, der foretages på Færøerne under den færøske lov om behandling af personoplysninger, kan oplysningerne fra CPR uden yderligere betingelser videregives til myndigheder på Færøerne, der er undergivet lagtingsloven.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14, med tilhørende bemærkninger.

3.6. Løbende digital adgang for visse private udlejningsvirksomheder og almene boligorganisationer til oplysninger om til- og fraflytninger

3.6.1. Gældende ret

Det er et grundlæggende formål med CPR-loven, at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri, jf. CPR-lovens § 1, nr. 4. Det er nærmere fastlagt i CPR-lovens kapitel 10 og 12, hvilke oplysninger, private under nærmere angivne betingelser kan modtage fra CPR. CPR-lovens regler om videregivelse til private er indrettet således, at Social- og Indenrigsministeriet efter lovens kapitel 10 videregiver oplysninger fra CPR om større afgrænsede kredse af personer ved brug af dertil indrettede digitale platforme, mens

kommunerne efter lovens kapitel 12 videregiver enkeltoplysninger til private i forbindelse med forespørgsler herom.

Efter CPR-lovens § 45 har enhver ret til hos en kommunalbestyrelse at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med)ejer eller lejer af. Dette gælder, uanset om de tilmeldte personer har navne- og adressebeskyttelse efter § 28. Det er således muligt for en privat udlejer eller en almen boligorganisation at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR aktuelt er tilmeldt en bolig, som den pågældende ejer, gennem enkeltforespørgsler hos en kommunalbestyrelse.

Der er ikke i CPR-loven eller i lovgivningen i øvrigt hjemmel til, at Social- og Indenrigsministeriet videregiver oplysninger til private udlejere eller almene boligorganisationer om personer, som flytter til og fra boliger, som tilhører den private udlejer eller boligorganisationen. Der er således ikke i dag mulighed for, at en privat udlejer eller en almen boligorganisation gennem en digital løsning løbende og for en større kreds af personer kan få oplyst navne på personer, som flytter til og fra de boliger, som den private udlejer eller boligorganisation er ejer af, ligesom der ikke er hjemmel til at videregive oplysninger om til- og fraflytningsdato.

3.6.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

De almene boligorganisationer har peget på, at det kan være en udfordring at sikre det fornødne overblik over, hvem der bor i de almene boliger. Det samme gør sig gældende for visse private udlejere. På den baggrund har navnlig den almene boligsektor efterspurgt bedre muligheder for at kunne sikre dette overblik gennem adgang til oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger til de almene boliger. Det har betydning for løsningsen af nogle af de boligsociale udfordringer, som gør sig gældende for den almene boligsektor og visse dele af den private udlejningssektor. Med henblik på at løse denne udfordring har regeringen indgået en aftale med Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Venstre om en ny model for videregivelse af oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger til den almene boligsektor og til visse private udlejere. Aftalepartierne er enige om at give den almene boligsektor og visse private udlejere mulighed for efter anmodning løbende at modtage oplysninger fra CPR om flytninger til og fra boliger, som den almene boligorganisation eller private udlejer er ejer af.

Ministeriet har overvejet, hvorledes en model for videregivelse af oplysninger til visse private udlejere og almene boligorganisationer og mest hensigtsmæssigt kan indrettes på baggrund af CPR-systemets eksisterende digitale tjenester for videregivelse af oplysninger fra CPR. Ministeriet finder, at det er afgørende, at en model indebærer krav om anvendelse af en digital løsning. Ministeriet finder samtidig, at en digital løsning skal indrettes således, at den understøtter en smidig og effektiv anvendelse og er målrettet både de private udlejere og de almene boligorganisationer, som omfattes af den foreslåede videregivelsesadgang. Modellen må herudover indrettes således, at den er brugervenlig både i de situationer, hvor videregivelsen vedrører almene boligorganisationer med mange boliger samt den foreslåede gruppe af private udlejere, hvor der kan være tale om få boliger. Den digitale løsning skal således give mulighed for løbende videregivelse af de nævnte oplysninger til visse private udlejere og almene boligorganisationer.

En model for videregivelse kan tage udgangspunkt i en digital løsning, som anvendes enten fra CPR's webbaserede klient eller integreres direkte i udlejernes henholdsvis boligorganisationernes it-systemer, og som giver mulighed for at stille elektroniske forespørgsler inden for rammerne af de oplysninger, der er hjemmel til at videregive.

Ved at gøre den digitale løsning tilgængelig via CPR's eksisterende webbaserede klient gives der mulighed for, at udlejerne henholdsvis boligorganisationerne kan gøre brug af ordningen umiddelbart og uden nye omkostninger til udvikling af egne it-systemer. Denne adgang forventes derfor at blive den mest anvendte. Muligheden for at integrere den digitale løsning direkte i egne it-systemer betyder endvidere, at udlejerne henholdsvis boligorganisationerne kan etablere en adgang til oplysningerne, som understøtter digitale og automatiserede arbejdsgange, hvilket forventes at være relevant for de udlejere henholdsvis boligorganisationer, som administrerer et større antal boliger.

Ministeriet har i sine videre overvejelser om indretningen af en løsning for videregivelse af oplysninger fundet, at en løsning bør give mulighed for, at der umiddelbart kan modtages svar på forespørgsler. Herved sikres en effektiv og brugerorienteret løsning. Det vil i så fald være nødvendigt, at der i løsningen inkorporeres automatiske digitale kontroller af ejerskabet til en bolig med henblik på at sikre, at der kun videregives oplysninger til den private udlejer henholdsvis almene boligorganisation, som ejer boligen. Ministeriet finder, at automatiske digitale kontroller af ejerskabet til en bolig skal baseres på oplysninger fra Ejerfortegnelsen, som er det autoritative register over de faktiske ejere af al fast ejendom i Danmark. Automatiske kontroller vil endvidere bidrage til tryk og sikker håndtering af personoplysninger og samtidig understøtte, at personoplysningerne indhentes til det formål, som er tiltænkt.

En ordning som den beskrevne vil være i overensstemmelse med målsætningen i den politiske aftale fra januar 2018 mellem Folketingets partier om digitaliseringsklar lovgivning. Ordningen vil kræve ændringer af CPR-systemet, som udgør en eksisterende og velafprøvet it-infrastruktur. Ordningen vurderes derfor ikke at indebære væsentlige it-risici.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i CPR-loven tilvejebringes hjemmel til, at visse private udlejere henholdsvis almene boligorganisationer fra Social- og Indenrigsministeriet løbende kan få oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger for alle eller nærmere bestemte boliger tilhørende den private udlejer eller den almene boligorganisation. Oplysningerne stilles til rådighed gennem en digital løsning, og det er således en forudsætning for adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, at det sker ved anvendelse af den digitale løsning, som Social- og Indenrigsministeriet udvikler.

Afgrænsningen af private udlejere i den foreslåede bestemmelse til § 39, stk. 2, sker med udgangspunkt i den afgrænsning af juridiske og fysiske personer, som er fastsat i CPR-lovens § 39, stk. 1, 1. pkt. For private udlejere er det herudover en betingelse for retten til at modtage sådanne oplysninger, at den pågældende på ansøgningstidspunktet ejer og udlejer ti eller flere boliger. Baggrunden for dette krav er, at private, som udlejer et mindre antal boliger, ikke i samme omfang har udfordringer med at sikre det fornødne overblik over, hvem der bor i deres boliger. I stedet kan private, som udlejer et mindre antal boliger, efter CPR-lovens § 45 få svar på enkeltforespørgsler om, hvem der er anmeldt en bolig, ved at rette henvendelse til en kommunalbestyrelse. Kravet om, at den

pågældende ejer og udlejer ti eller flere boliger, skal være opfyldt på ansøgningstidspunktet og gælder ikke vedvarende i forbindelse med den løbende administration af oplysninger.

Almene boligorganisationer vil uden videre have ret til oplysninger om til- og fraflytninger for boliger, som den almene boligorganisation ejer. Almene boligorganisationer skal afgrænses i overensstemmelse med den afgrænsning, som anvendes i § 1 i lov om almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 1. februar 2019 med senere ændringer.

Ministeriet vil i forbindelse med en anmodning om adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i nødvendigt omfang kunne udbede sig dokumentation for, at anmodningen stammer fra en privat udlejer af ti eller flere boliger henholdsvis en almen boligorganisation. Dokumentation fra en privat udlejer kan f.eks. ske ved fremsendelse af kopi af lejekontrakter. Når anmodningen kan imødekommes, gives adgang til løbende at indhente oplysninger fra CPR.

Adgangen til oplysningerne i CPR vil ske gennem relevante digitale tjenester fra CPR-systemet og som udgangspunkt gennem en digital løsning, som kan anvendes enten fra CPR's webbaserede klient eller integreres - ved brug af web-services - direkte i udlejernes henholdsvis boligorganisationernes it-systemer.

Ved brug af CPR's webbaserede klient får de private udlejere og de almene boligorganisationer umiddelbart mulighed for at gøre brug af ordningen uden at skulle afholde omkostninger til udvikling af egne it-systemer. Samtidig giver ordningen mulighed for, at de private udlejere og boligorganisationerne kan integrere adgangen i egne it-systemer ved brug af web-services. Dette vil særligt være en fordel for udlejere og boligorganisationer, som administrerer et større antal boliger.

Det er en betingelse for at kunne modtage oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, at den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation ejer den eller de boliger, som forespørgslen om oplysninger vedrører. Den digitale løsning indrettes derfor således, at der foretages automatiske digitale kontroller af ejerskabet via Ejerfortegnelsen, som er det autoritative register over de faktiske ejere af al fast ejendom i Danmark.

Det er fundet rigtigst af hensyn til at sikre det fornødne overblik hos den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation over til- og fraflytninger til en bestemt bolig, at oplysninger om navne på såvel personer, der aktuelt bor på adressen, som personer, der har boet på adressen inden for det seneste år, kan videregives efter den foreslåede bestemmelse i § 39, stk. 3. For så vidt angår personer, der har boet på adressen inden for det seneste år, kan der være tale om, at de pågældende er fraflyttet adressen igen.

Det er fundet nødvendigt, at den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation også kan modtage oplysninger om navne på sådanne personer, selv om de pågældende er fraflyttet boligen igen. Det sker for at sikre det nødvendige overblik for den private udlejer henholdsvis almene boligorganisation på forespørgselstidspunktet. Det bemærkes herved, at der ikke efter den foreslåede bestemmelse kan videregives oplysninger om en sådan persons nye adresse, men alene oplysninger om den pågældende persons navn samt til- og fraflytningsdato til den bolig, som den private udlejer henholdsvis almene boligorganisation ejer, og som forespørgslen vedrører. Der vil være tale

om oplysninger, som den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation må formodes at være bekendt med allerede. Hertil kommer, at disse oplysninger allerede i dag vil kunne fremskaffes af enhver, der ejer en bolig, gennem hyppige forespørgsler til en kommune om navne på personer, som aktuelt er tilmeldt en bolig efter CPR-lovens § 45. Dato for tilflytning og dato for eventuel fraflytning vil kunne videregives for så vidt angår personer, som bor eller har boet på adressen inden for det seneste år.

Svarende til den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 45 vil oplysninger om navne kunne videregives uanset, om de pågældende personer har navne- og adressebeskyttelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15, med tilhørende bemærkninger.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet ikke have økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.

Forslaget om at give mulighed for, at enhver færing kan få tildelt et administrativt personnummer hos Rigsombudsmanden på Færøerne indebærer varetagelse af en ny opgave for Rigsombudsmanden på Færøerne. Social- og Indenrigsministeriet vil udarbejde en vejledning til Rigsombudsmanden på Færøerne til brug for tildeling af personnumre. Forslaget vil have mindre implementeringskonsekvenser for Rigsombudsmanden på Færøerne. De økonomiske konsekvenser af forslaget vil blive klarlagt.

Forslaget om, at kommunerne skal registrere almindelige navne- og adressebeskyttelse ved enhver registrering af særlig adressebeskyttelse, henholdsvis forslaget om at sikre en særlig partshøringsprocedure ved enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter, vurderes ligeledes ikke at få konsekvenser af betydning for kommunerne, henset til, at der vil være tale om ganske få sager, og at der vil være tale om velkendte sags-gange for kommunerne.

Forslaget om at tilvejebringe sikker hjemmel til færøske offentlige myndigheders adgang til oplysninger fra CPR efter lovens kapitel 8 forventes ikke at have konsekvenser for de færøske offentlige myndigheder, som vil skulle betale for adgangen på samme vilkår som danske myndigheder.

Forslaget om at tilvejebringe adgang til, at visse private udlejere og almene boligorganisationer kan få oplysninger om personer som flytter til og fra en bolig, som den private udlejer eller almene boligorganisation er ejer af, kræver tilvejebringelse af en digital løsning for videregivelse af oplysninger om til- og fraflytninger fra CPR. Adgangen til oplysningerne i CPR vil ske gennem relevante digitale tjenester fra CPR-systemet og som udgangspunkt gennem en digital løsning, som kan anvendes enten fra CPR's webbaserede klient eller integreres (ved brug af web-services) direkte i udlejernes henholdsvis boligorganisationernes it-systemer. De oplysninger, som kan videregives efter bestemmelsen, vil umiddelbart gøres tilgængelige i forbindelse med forespørgsler. CPR-kontoret vil stå for udviklingen af en sådan løsning og afholde omkostningerne forbundet hermed. I relation til principperne for digitaliseringsklar lovgivning opfylder forslaget princippet om klare og enkle regler henholdsvis princippet om automatisk sagsbehandling.

Lovforslaget indeholder herudover alene justeringer af allerede eksisterende ordninger, som ikke har økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser af betydning for de involverede myndigheder eller digitaliseringsrelaterede konsekvenser.

I relation til principperne for digitaliseringsklar lovgivning opfylder lovforslaget samlet set princippet om klare og enkle regler, men lovforslaget opfylder ikke samlet set princippet om automatisk sagsbehandling. Dette skyldes, at forslagene – bortset fra forslaget om videregivelse af visse oplysninger til visse private udlejere og almene boligorganisationer – nødvendiggør, at de involverede myndigheder behandler hver sag individuelt, hvilket indebærer faglige skøn, hvorfor der ikke kan sagsbehandles efter objektive kriterier. De øvrige principper for digitaliseringsklar lovgivning er ikke relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om videregivelse af visse oplysninger til visse private udlejere og almene boligorganisationer forventes at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet der vil være tale om en mere smidig og automatiseret adgang til relevante oplysninger, som vil medvirke til at skabe et bedre overblik over, hvem der bor i boliger tilhørende visse private udlejere og almene boligorganisationer. Oplysning om, hvem der er tilmeldt en bestemt bolig, indhentes i dag ved at rette henvendelse til en kommunalbestyrelse, jf. CPR-lovens § 45. Adgangen til oplysningerne i CPR vil ske gennem relevante digitale tjenester fra CPR-systemet og som udgangspunkt gennem en digital løsning, som kan anvendes enten fra CPR's eksisterende webbaserede klient, som et stort antal virksomheder allerede anvender i dag, eller som kan integreres ved brug af web-services direkte i udlejernes henholdsvis boligorganisationernes egne it-systemer. Ved brug af CPR's webbaserede klient får de private udlejere og almene boligorganisationer umiddelbart mulighed for at gøre brug af ordningen uden at skulle afholde omkostninger til udvikling af egne it-systemer. Adgangen til CPR som såkaldte web-services til de udlejere og boligorganisationer, som måtte ønske at integrere adgangen til CPR direkte i egne it-systemer for at understøtte digitale og automatiserede arbejds-gange, vil være en fordel for private udlejere, som administrerer et større antal boliger, og almene boligorganisationer. Løsningen vil samtidig indeholde automatiske kontroller af ejerskab til en bolig for at understøtte en effektiv og brugerorienteret løsning.

På baggrunden af ovenstående findes princip 5 for agil erhvervsrettet regulering om brugervenlig digitalisering at være opfyldt. De øvrige fire principper vurderes ikke at være relevante.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Med forslaget om at give mulighed for, at enhver færing kan få tildelt et administrativt personnummer hos Rigsombudsmanden på Færøerne, efterkommes et færøsk ønske herom, og forslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for danske statsborgere bosat på Færøerne, der ikke tidligere har fået tildelt et personnummer, idet tildeling af et dansk administrativt personnummer og dansk NemID for denne person-gruppe vil give muligheder for digital betjening i en række henseender.

Forslaget om, at kommunerne skal registrere almindelige navne- og adressebeskyttelse ved enhver registrering af særlig adressebeskyttelse, henholdsvis forslaget om at sikre en særlig partshøringsprocedure ved enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter, vurderes at have positive konsekvenser for beskyttelsen af den persongruppe, der tildeles særlig adressebeskyttelse henholdsvis den forælder, der sammen med et barn er nødsaget til at flytte på et krisecenter. Der kan dog være tale om mindre negative konsekvenser for den forælder, der får begrænset sin partshøringsret som en følge af den foreslåede særlige partshøringsprocedure.

Lovforslaget vurderes ikke herudover ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgeren.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2020 til den 10. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Alzheimerforeningen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP-ejendomme, BAT-Kartellet, Bedre Psykiatri, BL – Danmarks Almene Boliger, BOSAM, Byggeskedefonden, Byggeskedefonden vedr. Bygningsfornyelse, Byggesocietetet, Bygherreforeningen i Danmark, Center for Boligsocial Udvikling, Danner, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske arkitektvirksomheder, Danske Handicaporganisationer, Danske Lejere, Danske Regioner, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Udlejere, Danske Ældreråd, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Departementet for Uddannelsen, Kultur og Kirke i Grønland, Det Centrale Handicapråd, DI, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Finans Danmark, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører FRI, FSR- Danske Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen til fremskaffelse af boliger for ældre og enlige, Forsikring og Pension, Frivilligrådet, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kollegiekontorerne i Danmark, KommuneKredit, Kommunernes Revision – BDO, Landsbyggefondens Landsforening af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud, Landsforeningen Hjælp Voldsofre, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landstyreområdet for Miljø, Industri og Erhverv på Færøerne, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lev Uden Vold, LOS, Mandecentret, Mødrehjælpen, OK-Fonden, Offerrådgivningen i Danmark, Psykiatrifonden, Red Barnet, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, SAND De hjemløses Landsorganisation, SBI/AAU (Statens Byggeforskningsinstitut under Aalborg Universitet), Selveje Danmark, Sind, SMV- Danmark, Socialpædagogerne Landsforbund, TEKNIQ, Udbetaling Danmark, VIVE, Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Visse administrative konsekvenser for Rigsombudsmanden på Færøerne. CPR-kontoret udvikler digital løsning for videregivelse til almene boligorganisationer m.v.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive konsekvenser forbundet med adgang til videregivelse af oplysninger til almene boligorganisationer m.v.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Positive konsekvenser forbundet med adgang til videregivelse af oplysninger til almene boligorganisationer m.v.	Mindre administrative konsekvenser forbundet med at tilgå den digitale løsning for videregivelse til almene boligorganisationer m.v.
Administrative konsekvenser for borgerne	Positive konsekvenser forbundet med adgang for færingere til at få tildelt personnumre, samt bedre beskyttelse af visse borgere i forbindelse med registrering af særlig adressebeskyttelse, henholdsvis sagsbehandling af anmeldelser af flytninger for børn til krisecentre.	Mindre negative konsekvenser for den forældre, der får begrænset sin partshøringsret som en følge af den foreslåede særlige partshøringsprocedure.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering	JA	NEJ

af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	X
---	---

Til § 1

Til nr. 1

CPR-loven fastsætter reglerne for tildeling af personnumre og registrering af oplysninger i CPR om enhver, der har et personnummer, samt reglerne for videregivelse af oplysningerne i CPR til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri.

Folkeregistrering på Færøerne er et færøsk særanliggende, og CPR-loven kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne. Færøerne har egen folkeregistreringslovgivning, eget folkeregistreringssystem og dermed eget personnummer kaldet ”persónstal” (P-tal).

Efter CPR-lovens § 3, stk. 1, skal enhver have tildelt et personnummer, hvis vedkommende folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, inddrages under ATP eller ifølge skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet. Personnumre, der er tildelt til brug for inddragelse under ATP eller til brug for skattesagsbehandling, og dermed ikke tildeles i forbindelse med bopælsregistrering ved fødsel eller registrering af indrejse betegnes administrative personnumre.

Efter CPR-lovens § 3, stk. 8, kan social- og indenrigsministeren fastsætte regler om registrering af personnumre i CPR for personer, der ellers ikke opfylder lovens kriterier for at få tildelt et personnummer. Det fremgår af de specielle bemærkninger til denne bemyndigelsesbestemmelse i forslaget til CPR-loven, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 41, at hjemlen kan udnyttes, hvis der af andre grunde er behov for hos visse offentlige myndigheder at arbejde med et 10-cifret personnummer, men hvor pågældende ikke kan tildeles et personnummer efter stk. 1. Det er anført, at dette f.eks. kan gælde for udlændinge, der indlægges på et sygehus her i landet, eller for udlændinge der i forbindelse med fødsler eller dødsfald skal registreres i folkekirkens ministerialbøger, når disse bliver elektroniske.

Udnyttelse af hjemlen i CPR-lovens § 3, stk. 8, til at fastsætte nærmere bestemmelser om personnummertildeling forudsætter på baggrund af bemærkningerne i forarbejderne til loven et myndighedsbaseret behov i forbindelse med offentlig myndighedsudøvelse m.v. Hjemlen i CPR-lovens § 3, stk. 8, kan derfor efter ministeriets opfattelse ikke udnyttes til at fastsætte en generel adgang til, at en færøing kan få tildelt et administrativt personnummer, idet der ikke i den forbindelse foreligger et myndighedsbehov. Imødekommelse af Færøernes ønske forudsætter derfor, at der tilvejebringes særskilt hjemmel dertil i CPR-loven.

Efter de gældende bestemmelser i kapitel 1 i CPR-loven om tildeling af personnummer er der således ikke hjemmel til at bestemme, at enhver færøing, dvs. en dansk statsborger bosat på Færøerne, kan få tildelt et personnummer.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at der i CPR-lovens § 3 indsættes et nyt *stk. 2*, der som noget nyt indeholder hjemmel til, at personer med dansk indfødsret, som er

bosat på Færøerne, ved henvendelse til Rigsombudsmanden på Færøerne kan få tildelt et personnummer.

Derved imødekommes det færøske ønske om, at færinger kan få tildelt et personnummer på Færøerne. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.

Den foreslåede adgang til at tildele danske statsborgere bosat på Færøerne et administrativt personnummer vil kunne ske, uanset om der foreligger et konkret myndighedsbehov for at bruge et administrativt personnummer.

Adgangen gælder alene danske statsborgere, der er bosat på Færøerne, dvs. udenlandske statsborgere bosat på Færøerne vil fortsat kun kunne få tildelt et administrativt personnummer, hvis der i overensstemmelse med, hvad der gælder i dag, foreligger et myndighedsbehov herfor.

Adgangen gælder alene danske statsborgere, der er bosat på Færøerne, dvs. personer, som i det færøske folkeregister efter den færøske lovgivning er folkeregistreret som havende en bopæl, et fast opholdssted eller som værende uden fast bopæl eller opholdssted.

En myndighed, der har adgang til at tildele personnumre, skal forud for tildeling heraf ved opslag i CPR undersøge, hvorvidt vedkommende person allerede er tildelt et personnummer. Såfremt vedkommende person ikke har fået tildelt et personnummer, kan myndigheden således tildele den pågældende et personnummer. Myndigheden skal ikke i den forbindelse undersøge, om en anden myndighed er i færd med at behandle en sag, der ville kunne medføre en senere tildeling af personnummer af denne myndighed.

Adgangen til tildeling af administrative personnumre efter bestemmelsen kan alene ske ved henvendelse fra den person, der ønsker sig tildelt et administrativt personnummer, til Rigsombudsmanden på Færøerne. Tildelingen af administrative personnumre efter bestemmelsen skal ske i overensstemmelse med de regler, social- og indenrigsministeren efter den foreslåede stk. 10 fastsætter for denne tildeling.

Rigsombudsmanden på Færøerne vil til brug for opgaven med tildeling af personnumre af Social- og Indenrigsministeriet få adgang til at kunne tildele personnumre i CPR og til at registrere de oplysninger i CPR, som i den forbindelse skal registreres. Der vil være tale om oplysninger om navn, eventuel kontaktadresse, fødselsregistreringssted, civilstand, statsborgerskab og eventuelt medlemskab af den danske folkekirke. Rigsombudsmanden skal, som ved enhver anden myndigheds tildeling af personnummer, forud for enhver tildeling af et administrativt personnummer ved opslag i CPR sikre, at vedkommende person ikke i forvejen har fået tildelt et personnummer. Rigsombudsmanden skal herudover sikre dokumentation for vedkommendes identitet, herunder vedkommendes danske statsborgerskab, f.eks. i form af vedkommendes pas. Endelig skal Rigsombudsmanden sikre sig, at vedkommende er bosat på Færøerne, dvs. at vedkommende er bopælsregistreret i det færøske landsfolkeregister med bopæl på Færøerne. Rigsombudsmanden skal herudover i fornødent omfang anmode om dokumentation for de oplysninger, der skal registreres i CPR.

Der vil efter bestemmelsen alene være tale om tildeling af et såkaldt administrativt personnummer. Et administrativt personnummer er et egentligt personnummer, som ikke

i sig selv i medfør af sektorlovgivningen medfører rettigheder for personen i lighed med et personnummer tildelt på baggrund af bopælsregistrering i CPR. Hvis en færing, der har fået tildelt et personnummer på Færøerne, efterfølgende flytter til Danmark, vil vedkommende blive bopælsregistreret som tilflyttet Danmark under det allerede tildelte personnummer.

Fra sommeren 2021 kommer der en ny digital ID-løsning i Danmark, MitID, som afløser NemID. Det er på den baggrund vurderet, at der først fra indførelsen af MitID medio 2021 skal være en egentlig registreringsmyndighed (RA-myndighed) på Færøerne. Det er hensigten, at Rigsombudsmanden fra overgangen til MitID skal være RA-myndighed og varetage opgaven som udsteder af MitID på Færøerne. I perioden frem dertil vil Rigsombudsmanden fortsætte med at udlevere midlertidige adgangskoder til de personer, der har ansøgt om NemID on-line via selvbetjening på NemID.nu.

Placeringen af opgaven hos Rigsombudsmanden med tildeling af personnummer vil således indebære en løsning, hvor det fra medio 2021 vil være muligt at få tildelt personnummer og få udstedt dansk MitID hos samme myndighed, hvilket vil være til fordel for de færøske borgere, der ønsker at gøre brug af muligheden.

Tildeling af et administrativt personnummer kan bruges i andre sammenhænge både over for andre offentlige myndigheder, samt private, der måtte efterspørge dette. Det kan dog bemærkes, at det forhold, at en person har fået tildelt et administrativt personnummer, ikke i alle sammenhænge rent faktisk vil give samme muligheder som et personnummer tildelt på grundlag af bopælsregistrering. Det er således erfaringen, at private ofte efterspørger et personnummer som dokumentation for vedkommendes bopæl her i landet f.eks. i forbindelse med ydelse af kredit, oprettelse af bankkonto m.v.

Der vil efter bestemmelsen alene være tale om tildeling af et administrativt personnummer i det danske CPR. Vedkommendes ret og pligt til folkeregistrering på Færøerne berøres ikke af tildelingen af et administrativt personnummer i det danske CPR.

Med den foreslåede bestemmelse reguleres forhold for personer med ophold på Færøerne. Det er derfor fundet nødvendigt at foreslå at tilvejebringe hjemmel til at sætte den foreslåede bestemmelse i kraft for Færøerne ved kongelig anordning ved en ændring af CPR-lovens § 60. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter CPR-lovens § 3, stk. 1, skal enhver have tildelt et personnummer, hvis vedkommende folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, inddrages under ATP eller ifølge skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet.

I CPR-lovens § 3, stk. 8, er det bestemt, at social- og indenrigsministeren fastsætter regler om personnummerets opbygning og kan fastsætte regler om registrering af personnummer i CPR for personer, der ikke efter bestemmelsens stk. 1, skal have tildelt et personnummer.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at der i CPR-lovens § 3 indsættes et nyt stk. 2, der indeholder hjemmel til, at personer med dansk indfødsret, som er bosat på Færøerne, ved henvendelse til Rigsombudsmanden på Færøerne kan få tildelt et personnummer.

Det findes hensigtsmæssigt, at det i CPR-lovens § 3, stk. 8, der bliver nr. 9, præciseres, at bestemmelsen er subsidiær i forhold til både lovens § 3, stk. 1, og det foreslåede nye stk. 2.

Med lovforslaget § 1, nr. 2, foreslås det derfor, at ordene »stk. 1« i CPR-lovens § 3, stk. 8, ændres til: »stk. 1 eller 2«. Derved følger det af bestemmelsen, at adgangen til udnyttelsen hjemlen i § 3 stk. 8, der bliver stk. 9, til at fastsætte regler om tildeling af personnumre, er subsidiær i forhold til bestemmelsens stk. 1 og 2.

Såfremt en myndighed i henhold til de forskrifter, der er fastsat i medfør af § 3, stk. 8, der med lovforslaget bliver stk. 9, har tildelt en færing et administrativt personnummer, vil færingen ikke have behov for at få tildelt et administrativt personnummer efter den i § 1, nr. 1, foreslåede § 3, stk. 2.

Til nr. 3

Efter CPR-lovens § 1, stk. 2, deltager myndigheder i vedligeholdelsen af CPR i overensstemmelse med regler fastsat af vedkommende minister efter forhandling med økonomi- og indenrigsministeren.

I CPR-lovens § 2, stk. 1, er det bestemt, at Social- og Indenrigsministeriet administrerer CPR sammen med kommunalbestyrelserne i overensstemmelse med CPR-loven. Det er herudover i § 2, stk. 1, bestemt, at social- og indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for kommunalbestyrelsernes medvirken ved CPR's vedligeholdelse.

Enhver person skal efter CPR-lovens § 3, stk. 1, have tildelt et personnummer, hvis vedkommende folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, inddrages under ATP eller ifølge skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet.

Social- og indenrigsministeren kan efter CPR-lovens § 3, stk. 8, der med lovforslaget bliver til stk. 9, fastsætte regler om registrering af personnumre i CPR for personer, der ellers ikke opfylder lovens kriterier for at få tildelt et personnummer. Hjemlen er udnyttet til i § 1, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2017 om folkeregistrering m.v. at bestemme, at der kan tildeles personnumre til personer, der skal optages i folkekirkens elektroniske kirkebog, men som ikke er omfattet af lovens § 3, stk. 1, samt at offentlige myndigheder til brug for myndighedens administrative sagsbehandling efter aftale med Social- og Indenrigsministeriet kan få adgang til at tildele personnumre til nærmere angive persongrupper.

Herudover er der i CPR-loven en række bemyndigelsesbestemmelser, hvorefter social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om f.eks. personnummerets opbygning, registrering under afsoning, orientering af tilflyttere på særlige adresser, orientering af

personer ved registrering af navne- og adressebeskyttelse, flytninger inden for norden m.v.

I bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2018 om folkeregistrering m.v. er der i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne i CPR-loven, samt efter planlovens bestemmelse vedrørende brug af sommerhus, og efter aftale med justitsministeren vedrørende registrering under afsoning, fastsat regler for personnummerets opbygning, kommunalbestyrelsens folkeregistrering, sommerhusadresser, aftjening af værnepligt, afsoning m.m.

Vejledning nr. 9273 af 14. juni 2013 om folkeregistrering indeholder herudover et bilag 1 med vejledning om registrering af hændelser i udlandet. Bilaget indeholder bl.a. et afsnit om dokumentation for hændelser i udlandet.

I kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2018 om folkeregistrering m.v. er det i § 4, stk. 1, om kommunernes folkeregistrering bestemt, at indberetning til CPR skal ske i overensstemmelse med de regler om registrering i CPR, som er fastsat i lov om Det Centrale Personregister, i bekendtgørelsen og i »Meddelelser fra CPR-kontoret. I stk. 2, er det bestemt, at »Meddelelser fra CPR-kontoret« offentliggøres på CPR-kontorets hjemmeside. Der er udstedt meddelelser om retningslinjer for kommunernes registrering af flytninger mellem de nordiske lande, herunder Færøerne. Herudover er det udstedt en meddelelse om registrering af forældremyndighed og separation i CPR, hvori der redegøres for, hvilke myndigheder der foretager registrering heraf i CPR.

Ved vedtagelsen af CPR-loven i 2000 tildelte kommunerne alle personnumre, dvs. både personnumre til brug for bopælsregistrering ved fødsel her i landet eller ved tilflytning fra udlandet, samt de såkaldte administrative personnumre til brug for inddragelse under ATP eller til brug for skattesagsbehandling. Tildelingen af administrative personnumre foretages nu af myndighederne selv, dvs. af ATP og Skattestyrelsen. De myndigheder, der med hjemmel i CPR-lovens § 3, stk. 8, har fået meddelt adgang til at tildele administrative personnumre, tildeler ligeledes selv personnumrene i CPR.

Efter CPR-lovens § 31, stk. 2, fastsætter Social- og Indenrigsministeriet vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder. I vilkårene reguleres herudover krav til myndighedernes kontrol af autorisationer, opslag i CPR, tekniske installationer, datakommunikationsadgange og driftsforhold m.m.

Til brug for myndighedernes tildeling af administrative personnumre har Social- og Indenrigsministeriets CPR-kontor herudover udarbejdet vejledninger om fremgangsmåden ved tildeling af personnumre. Vejledningerne er primært en teknisk vejledning om fremgangsmåden ved tildeling af administrative personnumre.

Ministeriet har i den forbindelse umiddelbart vurderet, at der ville kunne udstedes retningslinjer for sikringen af identitet ved tildeling af de administrative personnumre over for de relevante myndigheder, f.eks. ved et aftaletillæg til de myndigheder, der med hjemmel i CPR-lovens § 3, stk. 8, der med forslaget bliver stk. 9, har fået adgang til at tildele administrative personnumre, i en meddelelse over for kommunerne eller ved en medtagelse heraf i de instrukser, der udstedes til myndighederne om tildeling af administrative personnumre m.v.

Ministeriet har dog vurderet, at det, særligt under hensyn til udbredelsen af offentlige myndigheders adgang til at tildele administrative personnumre, samt den deraf afledte brug heraf i den offentlige forvaltning, vil være hensigtsmæssigt at sikre klar hjemmel til at kunne fastsætte retningslinjer for myndighedernes sagsbehandling i forbindelse med tildeling af personnummer, bl.a. i forlængelse af de løsningsmodeller, der forventes aftalt i regeringens arbejdsgruppe om sikring af valide identiteter.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det ved indsættelse af et nyt *stk. 10* i CPR-lovens § 3 at tilvejebringe klar hjemmel til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om tildelingen af personnummer efter denne bestemmelse.

Bemyndigelsen til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler for tildelingen af personnumre, vil omfatte enhver tildeling af personnummer efter ”denne bestemmelse”, dvs. efter CPR-lovens § 3. Bemyndigelsen omfatter således tildeling af personnummer efter CPR-lovens § 3, stk. 1, den foreslåede § 3, stk. 2, og personnumre udstedt af de myndigheder, der har fået meddelt adgang efter CPR-lovens § 3, stk. 8, der med forslaget bliver stk. 9.

Bemyndigelsen til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler for tildelingen af personnumre, omfatter bl.a. regler om sikring af den registreredes identitet og evt. dokumentation, som den registrerede skal fremlægge i den forbindelse.

Udnyttelsen af hjemlen til at fastsætte regler for tildelingen af administrative personnumre efter CPR-lovens § 3, stk. 8, der med forslaget bliver stk. 9, vil bl.a. ske i overensstemmelse med udmøntningen af initiativ 1.8 ”Øget sikring af identitetsbeviser” i regeringens nationale strategi for cyber- og informationssikkerhed.

Udnyttelsen af hjemlen til at fastsætte regler for tildelingen af administrative personnumre efter den foreslåede § 3, stk. 2, vil ske i overensstemmelse med de regler, som i øvrigt gælder for tildelingen af administrative personnumre. Herunder vil der blive fastsat regler om sikring af den registreredes identitet og evt. dokumentation, som den registrerede skal fremlægge i den forbindelse.

Det kan bemærkes, at der med bemyndigelsen alene kan fastsættes regler for selve tildelingen af personnummeret. Myndighedens stillingtagen til den materielle baggrund for tildeling vil således fortsat vil bero på den enkelte myndighed, som f.eks. om der skal foretages skattesagsbehandling, behandles en sag om ATP mm.

Med den foreslåede bestemmelse reguleres tillige forhold på Færøerne, da Rigsombudsmanden på Færøerne skal tildele personnumre efter den foreslåede § 3, stk. 2, og derved kan blive omfattet af udnyttelsen af adgangen til at fastsætte regler for tildelingen heraf. Det er derfor fundet nødvendigt at foreslå at tilvejebringe hjemmel til at sætte den foreslåede bestemmelse i kraft for Færøerne ved kongelig anordning ved en ændring af CPR-lovens § 60. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter CPR-lovens § 3, stk. 1, skal enhver have tildelt et personnummer, hvis vedkommende folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, inddrages under ATP eller ifølge skattemyndighederne skal have et sådant i forbindelse med skattesagsbehandling her i landet.

Efter CPR-lovens § 3, stk. 8, der med lovforslaget bliver til stk. 9, kan social- og indenrigsministeren fastsætte regler om registrering af personnumre i CPR for personer, der ellers ikke opfylder lovens kriterier for at få tildelt et personnummer.

I CPR-lovens § 4, stk. 1, er det bestemt, at enhver med et personnummer tildelt efter § 3, stk. 1, registreres med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven.

Med hjemmel i CPR-lovens § 3, stk. 8, er det i § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1167 af 13. september 2018 om folkeregistrering m.v. bestemt, at der kan tildeles personnumre til personer, der skal optages i folkekirkens elektroniske kirkebog, men som ikke er omfattet af lovens § 3, stk. 1. Det er herudover i § 1, stk. 4, i samme bekendtgørelse bestemt, at offentlige myndigheder til brug for myndighedens administrative sagsbehandling efter aftale med ministeriet kan få adgang til at tildele personnumre til nærmere angive persongrupper. Der er § 1, stk. 3 og 4 i bekendtgørelsen henvist til CPR-lovens § 4. Personer med de nævnte administrative personnumre, der er tildelt efter forskrifter fastsat i medfør af CPR-lovens § 3, stk. 8, registreres med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven.

Det findes hensigtsmæssigt, at det er fastsat i CPR-lovens § 4, stk. 1, at der ved enhver tildeling af personnummer registreres de oplysninger, der er anført i lovens bilag 1. Dette gælder ved tildeling af personnummer efter CPR-lovens § 3, stk. 1, efter den foreslåede bestemmelse i CPR-lovens § 3, stk. 2, jf. § 1, nr. 1, og efter regler udstedt i medfør af CPR-lovens § 3, stk. 8, der med lovforslaget bliver til stk. 9.

Den foreslåede ordning foreslås gennemført ved, at ordene »§ 3, stk. 1,« i CPR-lovens § 4, stk. 1, ændres til: »§ 3, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af stk. 9«, således at det i CPR-lovens § 4, stk. 1, bestemmes, at enhver med et personnummer tildelt efter § 3, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af stk. 9 registreres i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven.

Enhver med et personnummer, som er tildelt efter CPR-lovens § 3, stk. 1, eller den foreslåede nye bestemmelse i CPR-lovens § 3, stk. 2, eller regler udstedt i medfør af CPR-lovens § 3, stk. 8, der med lovforslaget bliver til stk. 9, skal således registreres i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til CPR-loven.

Efter bilag 1 til CPR-loven udgør dataindholdet i CPR bl.a. navne- og adresseoplysninger, fødselsregistreringsoplysninger, statsborgeroplysninger, oplysning om medlemskab af folkekirken, slægtskabsoplysninger, civilstandsoplysninger, oplysninger om valgret og værgemålsoplysninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

I CPR-lovens § 13, stk. 2 og 3, er der fastsat særlige partshøringsprocedurer i sager om anmeldelse af flytning for et barn.

I CPR-lovens § 13, stk. 2, er det bestemt, at inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, skal der gives en ikke medflyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Tilsvarende gælder inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning.

I CPR-lovens § 13, stk. 3, 1. pkt., er det bestemt, at hvis der samtidig med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28 på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. I CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., er bestemt, at samme forhold gør sig gældende, hvis et barn har særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 8, 1. eller 3. pkt.

Det er herudover i CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., bestemt, at hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, og meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.

Den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, hvor den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke må oplyses til den ikke medflyttende forælder, og hvor forelæggelsen af flytteanmeldelsen ved flytning til en anden kommune skal foretages af fraflytningskommunen, gælder således alene i de tilfælde, hvor der samtidig med flytteanmeldelsen anmodes om navne- og adressebeskyttelse, eller hvor barnet har særlig adressebeskyttelse.

Det er herudover almindeligt antaget i den forvaltningsretlige litteratur, at en kommunalbestyrelse normalt ikke kan overlade myndighedsudøvelse til en anden myndighed, herunder en anden kommunalbestyrelse, medmindre der foreligger lovhjemmel. En kommunes beslutning om at registrere en person som tilflyttet kommunen fra en anden kommune betragtes som en afgørelse i forvaltningslovens forstand og dermed som myndighedsudøvelse. To kommuner kan derfor ikke i en situation, hvor der anmeldes flytning til en anden kommune, og hvor den særlige partshøringsprocedure ikke gælder, indgå en aftale om, at fraflytningskommunen behandler sagen.

Efter CPR-lovens § 28, stk. 1, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, jf. dog § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-5, og §§ 43 og 45. Beskyttelsen bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

I situationer, hvor en forælder til et barn er nødsaget til at fraflytte et tidligere fælles hjem sammen med barnet og tage ophold på et krisecenter, vil der ofte være behov for, at adressen på krisecentret ikke kommer til den ikke medflyttende forælders kendskab. Der anmeldes derfor ofte navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1,

samtidig med en anmeldelse af flytning til et krisecenter. I en sådan situation sikrer den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, at tilflytningsadressen samt ved flytning til en anden kommune, tillige navnet på tilflytningskommunen, ikke udleveres til den ikke medflyttende forælder under kommunens behandling af den anmeldte flytning.

Der er imidlertid fra krisecentre udtrykt ønske om, at den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, finder anvendelse under behandlingen af enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter, således at kommunen også i en situation, hvor der ikke samtidig anmeldes navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1, eller hvor der allerede er registreret navne- og adressebeskyttelse i CPR, kan undlade at oplyse tilflytningsadressen og navnet på tilflytningskommunen til den ikke medflyttende forælder, ligesom den fraflyttende kommune derved får kompetence til at behandle sagen ved anmeldelse af flytning til en anden kommune.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås det på den baggrund, at der i CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »Tilsvarende gælder,«: »såfremt der anmeldes flytning af et barn til et krisecenter, samt«.

Herved bestemmes det i CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., som noget nyt, at den særlige partshøringsprocedure tillige skal omfatte ethvert tilfælde, hvor der anmeldes flytning for et barn til et krisecenter. Derved vil adressen på krisecenteret og ved flytning til en anden kommune, tillige adressen på tilflytningskommunen, ikke blive oplyst til den ikke medflyttende forælder under behandlingen af den anmeldte flytning, jf. CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., jf. 1. pkt. Endvidere vil den fraflyttende kommune herved få kompetence til at behandle sagen ved anmeldelse af flytning til en anden kommune, jf. CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., jf. 2. pkt. CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., foreslås på dette punkt præciseret, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil gælde ved enhver anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter.

Kommunerne skal således ved behandlingen af anmeldelser af flytninger for børn, dvs. personer under 18 år, der er undergivet en andens forældremyndighed, tilrettelægge kommunens sagsbehandling, således at anmeldelser af flytninger for et barn til et krisecenter kan identificeres med henblik på, at kommunen også i disse tilfælde følger den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3.

Det er ikke nærmere fastlagt i bestemmelsen, hvad der skal forstås ved et krisecenter. Kommunerne er dataansvarlige for det system, E-flyt, som anvendes som grundlag for digital anmeldelse af flytning. Det vil være kommunerne, der skal tage stilling til, hvilke adresser, der i det kommunale system, E-flyt, skal defineres som adresser, hvor der i forbindelse med anmeldelse af tilflytning skal ske udtagelse til manuel sagsbehandling med henblik på iværksættelse af den særlige partshøringsprocedure. Der vil være tale om adresser, som huser krisecentre efter servicelovens §§ 109 og 110 (lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019 af lov om social service med senere ændringer).

Det vil med den foreslåede bestemmelse kunne forekomme, at den særlige partshøringsprocedure iværksættes i situationer, hvor det efterfølgende viser sig, at anmeldelsen af

flytning til et krisecenter for en forælder og et barn ikke er begrundet i den ikke medflyttende forælders udøvelse af vold eller lignende. Der kan f.eks. være tale om, at volden er udøvet af et andet nært familiemedlem, eller at en mand med sit barn har taget ophold på et krisecenter efter § 110 grundet anden krise end vold eller trussel om vold i familien. I disse tilfælde vil den ikke medflyttende forælder blive partshørt over den anmeldte, men uden at få oplyst barnets tilflytningsadresse og eventuelt tilflytningskommune, selvom det viser sig, at vold eller trussel om vold i forholdet til den ikke medflyttende forælder ikke er årsagen til flytningen til et krisecenter.

Det er fundet rigtigst, at der også i sådanne situationer sker en begrænsning af retten til partshøring som foreslået, idet det ikke er fundet muligt med sikkerhed at udfinde de situationer, hvor vold eller trussel om vold i forholdet til den ikke medflyttende forælder er årsag til flytningen til et krisecenter, og samtidig opretholde en proces, der er forenelig med anvendelsen af det kommunale digitale system, E-flyt, som grundlag for behandlingen af flytteanmeldelser.

Det er pligtmæssigt for den fraflyttende og den tilflyttende kommune at følge den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, når der anmeldes flytning til et krisecenter.

Om selve proceduren i forbindelse med iværksættelse af den særlige partshøringsprocedure bemærkes, at der er tale om en for kommunerne velkendt sagsprocedure, som allerede følges i de sager, hvor der samtidig med anmeldelse af flytning for et barn anmeldes navne- og adressebeskyttelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

I CPR-lovens § 13, stk. 3, 1. pkt., er det bestemt, at hvis der samtidig med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28 på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. I CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., er bestemt, at samme forhold gør sig gældende, hvis et barn har særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 8, 1. eller 3. pkt.

Det er herudover i CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., bestemt, at hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, og meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.

Den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, hvor den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke må oplyses til den ikke medflyttende forælder, og hvor forelæggelsen af flytteanmeldelsen ved flytning til en anden kommune skal foretages af fraflytningskommunen, gælder således alene i de tilfælde, hvor der samtidig med flytteanmeldelsen anmodes om navne- og adressebeskyttelse, eller hvor barnet har særlig adressebeskyttelse.

Den særlige partshøringsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, foreslås også at gælde, hvor der anmeldes flytning af et barn til et krisecenter, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås det, at der i CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt. ændres »Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune« til: »Anmeldes der i de i 1. og 2. pkt. nævnte tilfælde flytning til en anden kommune«.

Herved bestemmes i CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., at anmeldes der flytning til en anden kommune i de tilfælde, der er nævnt i CPR-lovens § 13, stk. 3, 1. og 2. pkt., skal forelægges af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.

Med forslaget præciseres således i CPR-lovens § 13, stk. 3, 3. pkt., at det i alle situationer, der efter CPR-lovens § 13, stk. 3, 1. og 2. pkt., er omfattet af den særlige partshøringsprocedure, vil det ved en flytning til en anden kommune være fraflytningskommunen, der behandler sagen og træffer afgørelsen om den anmeldte flytning. Dette gælder også i en situation, hvor der anmeldes flytning til et krisecenter i en anden kommune, jf. den foreslåede ændring af CPR-lovens § 13, stk. 1, 2. pkt., i lovforslagets § 1, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

I CPR-lovens § 16 vedrørende registrering af tilflytning fra udlandet, er det i stk. 6 bestemt, at uanset bestemmelserne i stk. 1-5 skal en dansk statsborger, der indrejser for at aftjene værnepligt her i landet, registreres som tilflyttet landet ved indrejsen.

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås det i CPR-lovens § 16, stk. 6, at ændre ”dansk statsborger” til ”en person med dansk indfødsret”, således at formuleringen er i overensstemmelse med terminologien i lovene om indfødsrets meddelelse.

Der er således tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 8

I CPR-lovens § 17, stk. 1, er det bestemt, at registrering i CPR af tilflytning fra udlandet for ikke-nordiske statsborgere forudsætter, at disse enten har opholdstilladelse eller -bevis efter udlændingeloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller har en bekræftelse fra Udlændingetjenesten på, at de efter udlændingelovgivningen er fritaget for opholdstilladelse eller -bevis.

Med lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås det, at ”Udlændingetjenesten” i CPR-lovens § 17, stk. 1, erstattes af ”udlændingemyndighederne”, således at henvisningen til udlændingemyndighederne i CPR-lovens § 17, stk. 1, fremover er uafhængig af eventuelle navneændringer.

Der er således tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 9 og 10

Efter CPR-lovens § 6, stk. 1 og 2, skal en person registreres i CPR med bopæl på vedkommendes bopæl eller faste opholdssted.

Efter CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8, har visse særligt truede persongrupper mulighed for at blive registreret som værende uden fast bopæl i CPR, selv om de reelt har en bopæl eller et fast opholdssted. De pågældende personer tildeles herved særlig adressebeskyttelse.

Efter CPR-lovens § 28, stk. 1, 1. pkt., har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få såkaldt almindelig navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, jf. dog lovens § 34, § 38, stk. 4, § 42, stk. 3-5, og §§ 43 og 45. Beskyttelsen bortfalder efter CPR-lovens § 28, stk. 1, 2. pkt., efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

Den særlige adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8, vil – for at yde en reel beskyttelse i henhold til de gældende regler – skulle kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1. I modsat fald vil oplysning om navnet på bopælskommunen kunne blive udleveret til private fra CPR.

Såfremt borgeren ikke allerede forud for iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse har registreret almindelig navne- og adressebeskyttelse, må kommunen derfor, hvis en effektiv beskyttelse af borgeren skal opnås i henhold til de gældende regler, gøre borgeren opmærksom på, at denne beskyttelse er nødvendig for at opnå en reel beskyttelse af borgerens adresse med henblik på, at borgeren kan anmode om registrering heraf i CPR. Kommunen bør i den forbindelse vejlede borgeren om at ansøge om at få registreret en længere beskyttelse end ét år.

Det er vigtigt i så vid udstrækning som muligt at beskytte truede personer. Ministeriet har konstateret, at der ikke altid registreres almindelig navne- og adressebeskyttelse samtidig med, at en person registreres som værende uden fast bopæl som følge af iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse. Dette medfører risiko for, at oplysning om navnet på opholdskommunen udleveres til private fra CPR.

Ministeriet har herudover konstateret, at der i nogle tilfælde, hvor der er blevet registreret almindelig navne- og adressebeskyttelse samtidigt med iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse, alene er fastsat den almindelige et-årige navne- og adressebeskyttelse, som bortfalder automatisk. Borgeren skal i en sådan situation selv sørge forlængelse heraf, hvilket er uhensigtsmæssigt.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det at ændre CPR-lovens § 28, stk. 1, 2. pkt., således at der efter ordene »end ét år« indsættes: »eller beskyttelsesperiodens længde skal fastsættes efter § 28, stk. 2«. Det bestemmes hermed i CPR-lovens § 28, stk. 1, 2. pkt., at beskyttelsesperioden, der er knyttet til den almindelige navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1, bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år, eller beskyttelsesperiodens længde skal fastsættes efter det i § 1, nr. 9, foreslåede § 28, stk. 2.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, fastsættes således som noget nyt, at beskyttelsesperioden på ét år, der er knyttet til den almindelige navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, ikke gælder, hvis beskyttelsesperiodens længde skal fastsættes efter § 28, stk. 2.

Lovforslagets § 1, nr. 9, hænger sammen med lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter der foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 28, hvorefter beskyttelsesperiodens længde under de i bestemmelsen angivne betingelser skal fastsættes til et hundrede år.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås det at indsætte et nyt *stk. 2* i CPR-lovens § 28. Efter det foreslåede *stk. 2* skal kommunalbestyrelsen uden anmodning fra den pågældende registrere den i *stk. 1* angivne navne- og adressebeskyttelse i alle tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen efter § 6, stk. 6 eller 8, registrerer en person som værende uden fast bopæl i kommunen. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse fastsætte en beskyttelsesperiode på hundrede år. Ophæves den særlige adressebeskyttelse efter § 6, stk. 6-8, skal kommunalbestyrelsen fastsætte beskyttelsesperiodens længde efter reglerne i *stk. 1, 2. pkt.*

Med det foreslåede § 28, stk. 2, 1. pkt., pålægges det hermed kommunerne at registrere almindelig navne- og adressebeskyttelse samtidig med enhver iværksættelse i CPR af særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8. Den særlige adressebeskyttelse, der iværksættes efter CPR-lovens § 6, stk. 7, i den situation, hvor en borger med særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6, flytter til en ny kommune, er ikke omfattet af det foreslåede § 28, stk. 2, 1. pkt., eftersom kommunen i forbindelse med særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6, skal fastsætte en almindelig navne- og adressebeskyttelse med en beskyttelsesperiode på hundrede år, jf. det foreslåede § 28, stk. 2, 1. og 2. pkt.

I modsætning til kommunernes almindelige registrering af navne- og adressebeskyttelse, der kun sker efter henvendelse fra den pågældende borger, pålægges det med det foreslåede § 28, stk. 2, 1. pkt., kommunerne at registrere almindelig navne- og adressebeskyttelse, uanset om borgeren henvender sig eller ej, og uanset om borgeren anmoder om navne- og adressebeskyttelsen eller ej. Pligten for kommunerne til at registrere almindelig navne- og adressebeskyttelse gælder undtagelsesfrit efter det foreslåede § 28, stk. 2, 1. pkt.

Den registrering af navne- og adressebeskyttelse, der vil ske efter det foreslåede § 28, stk. 2, 1. pkt., vil efter det foreslåede § 28, stk. 2, 2. pkt., have en særlig registreringsperiode på 100 år og ikke som efter de almindelige regler et år med mulighed for forlængelse under helt særlige forhold. Kommunalbestyrelsen har pligt til at fastsætte den særlige registreringsperiode på 100 år i forbindelse med enhver registrering af navne- og adressebeskyttelse, der vil ske efter det foreslåede § 28, stk. 2, 1. pkt. Denne pligt gælder undtagelsesfrit.

Den registrerede navne- og adressebeskyttelse vil have samme retsvirkning som den almindelige navne- og adressebeskyttelse, der sker efter CPR-lovens § 28, stk. 1. Den registrerede navne- og adressebeskyttelse bortfalder således ikke ved en eventuel senere flytning til en anden kommune, men vil fortsat være gældende med den særlige registreringsperiode på 100 år.

Såfremt den særlige adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6, 7 eller 8, bringes til ophør, skal kommunen efter det foreslåede § 28, stk. 2, 3. pkt., fastsætte beskyttelsesperiodens længde efter reglerne i stk. 1, 2. pkt. Er en borger med særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6, flyttet til en anden kommune, der efter CPR-lovens § 6, stk. 7, har fastsat særlig adressebeskyttelse, skal kommunen også i den situation fastsætte beskyttelsesperiodens længde efter reglerne i stk. 1, 2. pkt.

Kommunen skal med andre ord, såfremt den særlige adressebeskyttelse bringes til ophør, og såfremt borgeren fortsat ønsker navne- og adressebeskyttelse, tage stilling til, for hvilken periode den almindelige navne- og adressebeskyttelse skal registreres. Kommunen skal derfor som led i sagens oplysning inddrage borgeren i sagen herom med henblik på at afklare, om borgeren fortsat ønsker navne- og adressebeskyttelse, herunder om borgeren ønsker en beskyttelse for længere tid end ét år. Dette skal kommunen gøre, uanset om borgeren har anmodet kommunen herom. Kommunen skal fastsætte beskyttelsesperiodens længde efter reglerne i stk. 1, 2. pkt., dvs. som udgangspunkt for et år regnet fra ophævelsen af den særlige adressebeskyttelse, medmindre helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11, 12 og 13

I CPR-lovens § 28, stk. 3, er der henvist til CPR-lovens § 28, stk. 2. I CPR-lovens § 29, stk. 4, 1. pkt. er der henvist til CPR-lovens § 28, stk. 2 og 4, og i § 4, stk. 2, 2. pkt. er der henvist til CPR-lovens § 28, stk. 2.

Ved lovforslagets § 1, nr. 10 foreslås det at indsætte et nyt stk. 2, i CPR-lovens § 28, hvorved CPR-lovens § 28, stk. 2-4 bliver til stk. 3-5.

Ved lovforslagets § 1, nr. 11, 12 og 13 foreslås det ændre henvisningerne i CPR-lovens § 28, stk. 2, og § 29, stk. 4, i overensstemmelse hermed.

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 11, 12 og 13 er således konsekvensændringer.

Til nr. 14

Det følger af CPR-lovens § 1, nr. 4, at et af formålene med CPR er, at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse deri.

CPR-lovens kapitel 8 omhandler kommunalbestyrelsernes og Social- og Indenrigsministeriets videregivelse af oplysninger fra CPR til offentlige myndigheder. Efter CPR-lovens § 31 kan oplysninger i CPR og ældre folkeregistermateriale videregives til en anden offentlig myndighed efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondataforordningen) og databeskyttelsesloven.

Efter § 32, stk. 1, kan en offentlig myndighed, når den har brug for oplysninger, som er registreret i CPR, indhente oplysningerne i CPR, jf. dog CPR-lovens § 33, stk. 1. En myndigheds indhentelse af oplysninger efter CPR-lovens § 32, stk. 1, sker ved, at myndigheden får adgang til at lave opslag og søgninger i CPR eller modtager filudtræk fra CPR.

Efter § 32, stk. 2, fastsætter Social- og Indenrigsministeriet vilkårene, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger fra CPR efter § 32, stk. 1. I CPR-lovens 33, stk. 1, er det bestemt, at offentlige myndigheders enkelforespørgsler om oplysninger fra CPR skal rettes til en kommunalbestyrelse. Kommunalbestyrelsen kan til dækning af sine omkostninger opkræve indtil et i loven nærmere fastsat maksimum pr. forespørgsel, jf. nærmere CPR-lovens § 33, stk. 1. I 2020 udgjorde beløbsmaksimum pr. forespørgsel 57 kr. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at forespørgslen skal være skriftlig, jf. CPR-lovens § 33, stk. 4.

Det fremgår af forarbejderne til CPR-loven (jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 52), at til danske offentlige myndigheder hører domstolene, Folketinget samt den offentlige forvaltning, og at udenlandske offentlige myndigheder, herunder også nordiske myndigheder, altid efter CPR-loven skal behandles som private. Videregivelse til disse er således ikke omfattet af kapitel 8. I bemærkningerne fremgår endvidere, at begrebet den offentlige forvaltning i øvrigt skal afgrænses på samme måde som i relation til det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om lov om behandling af personoplysninger. Det er ikke nærmere præciseret, hvad der skal forstås ved danske offentlige myndigheder.

Den færøske socialforvaltning har anmodet Social- og Indenrigsministeriet om adgang til at foretage søgninger og opslag i CPR som offentlig myndighed. To færøske offentlige myndigheder - Landsfólkayvirlitið (Landsfolkeregistret) og Toll- og Skattaráð Føroya (Told- og Skatterådet) – har allerede adgang til at foretage opslag og søgninger i CPR på linje med danske myndigheder. Det præcise tidspunkt for oprettelse af adgangene og baggrunden herfor kan ikke nærmere fastlægges, men Landsfólkayvirlitið (Landsfolkeregistret) og Toll- og Skattaráð Føroya (Told- og Skatterådet) har haft adgangen i knapt 30 år.

Ministeriet har i den anledning overvejet, om det forhold, at Færøerne er en del af rigsfællesskabet kan medføre, at der kan ske videregivelse af oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder efter CPR-lovens kapitel 8, eller om der bør tilvejebringes særskilt hjemmel hertil.

CPR-loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, da folkeregistreringsområdet er et færøsk særanliggende, og Færøerne har sit eget folkeregistreringssystem, Landfolkeregistret. CPR-loven gælder derfor ikke for Færøerne, jf. CPR-lovens § 60. Det fremgår ikke af forarbejderne til CPR-loven, om det i forbindelse med udarbejdelsen af L 3 blev nærmere overvejet, om færøske myndigheder skulle kunne få adgang til oplysninger fra CPR efter CPR-lovens kapitel 8. Bemærkningerne synes således alene at være været rettet mod en nærmere afgrænsning af danske myndigheder, ligesom det i bemærkningerne er tilkendegivet, at udenlandske myndigheder, herunder også nordiske myndigheder, skal behandles som private.

Ældre lovgivning og administrative forskrifter på CPR-området ses herudover ikke at indeholde nærmere oplysninger om, hvorledes færøske offentlige myndigheder skal betragtes i relation til videregivelse af oplysninger fra CPR. Samtidig kan det ikke fastslås, om Personregistreringsrådet, der i en årrække rådgav ministeren om udnyttelse af CPR og i den forbindelse vurderede konkrete anmodninger om adgang til CPR fra en række institutioner og virksomheder, har taget stilling til spørgsmålet om færøske offentlige myndigheders adgang til CPR.

Det er på den baggrund vurderet, at der ikke efter de gældende regler i CPR-loven er tiltrækkelig sikkerhed for, at der efter bestemmelserne i CPR-lovens kapitel 8 er hjemmel til at udlevere oplysninger fra CPR til færøske offentlige myndigheder.

Med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det derfor at indsætte en ny § 34 a i loven, hvori det bestemmes, at færøske myndigheder i lovens kapitel 8 sidestilles med andre offentlige myndigheder.

Derved kan færøske offentlige myndigheder, ligesom danske myndigheder, få udleveret enhver oplysning fra CPR, hvis de har et sagligt behov herfor, jf. CPR-lovens § 32, stk. 1. Færøske myndigheder vil således kunne få udleveret oplysninger om f.eks. navn, adresse, fødselsregistreringssted, civilstand, personnummer, slægtsskab m.v., samt eventuelle historiske oplysninger om de registrerede data. Oplysningerne kan efter de forskrifter, Social- og Indenrigsministeriet har fastsat i henhold til CPR-lovens § 32, stk. 2, udleveres i form af filudtræk fra CPR, eller ved at myndigheden får adgang til at foretage opslag og søgninger.

Social- og Indenrigsministeriet vil i lighed med de danske myndigheders adgang til CPR efter CPR-lovens § 32, stk. 2, fastsætte vilkårene for de færøske myndigheders adgang til CPR, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betaling.

Offentlige myndigheders enkeltforespørgsler om oplysninger fra CPR skal dog rettes til en kommunalbestyrelse, jf. CPR-lovens § 33, stk. 1, 1. pkt. Kommunalbestyrelsen kan til dækning af sine omkostninger opkræve indtil et i loven nærmere fastsat maksimum pr. forespørgsel, jf. nærmere CPR-lovens § 33, stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at forespørgslen skal være skriftlig, jf. CPR-lovens § 33, stk. 4.

Med udtrykket »færøske myndigheder« sigtes til enhver offentlig myndighed, der i henhold til færøsk lovgivning træffer afgørelser eller udøver opgaver med virkning for Færøerne, dvs. bl.a. hjemmestyremyndighederne, lokale myndigheder, folkeregistreringsmyndigheder, kirkelige myndigheder og menighedsråd.

Opstår der tvivl om, hvorvidt der er tale om en offentlig myndighed eller en privat institution, organisation mv., må dette afklares i forhold til den konkrete sag. Institutioner, foreninger og selskaber m. v., der er organiseret på privatretligt grundlag, falder som udgangspunkt uden for den offentlige forvaltning og anses som private. Dette gælder, uanset om den virksomhed, der udøves, ganske kan ligestilles med den, der sædvanligvis udøves af forvaltningsmyndigheder, eller udføres efter påbud eller aftale med en forvaltningsmyndighed. Hvis en privatretligt organiseret institution m.v. indordnes under intensiv regulering, tilsyn og kontrol fra det offentliges side, må institutionen imidlertid anses som en del af den offentlige forvaltning. Dette gælder eksempelvis private daginstitutioner, der henregnes til den offentlige forvaltning, når der er indgået en driftsoverenskomst med kommunen, der medfører intensiv offentlig regulering, tilsyn og kontrol. Som eksempler på den form for regulering og kontrol, som institutionen m.v. skal undergives, for at denne vil kunne anses for en del af den offentlige forvaltning, kan bl.a. nævnes årlig kontrol med dennes regnskaber, godkendelse af revision, repræsentation i bestyrelse eller udpegning af bestyrelsesmedlemmer m.v. Det forhold, at institutionen m.v. modtager tilskud fra det offentlige, vil derimod ikke i sig selv medføre, at denne kan siges at være en del af den offentlige forvaltning. Institutioner, der er oprettet ved

lov, vil normalt være en del af den offentlige forvaltning. Rigsombudsmanden på Færøerne vil som en dansk statslig myndighed i forvejen være omfattet af CPR-lovens kapitel 8.

De danske myndigheders videregivelse af oplysninger til færøske offentlige myndigheder vil skulle ske efter reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. CPR-lovens § 31 som ændret ved § 25 i lov nr. 503 af 28. maj 2018.

De færøske myndigheders behandling af oplysninger fra CPR vil skulle ske under iagttagelse af den færøske lov om behandling af personoplysninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det er et grundlæggende formål med CPR-loven, at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri, jf. CPR-lovens § 1, nr. 4. CPR-lovens regler om videregivelse til private er indrettet således, at Social- og Indenrigsministeriet efter lovens kapitel 10 videregiver oplysninger fra CPR om større afgrænsede kredse af personer ved brug af dertil indrettede digitale platforme, mens kommunerne efter lovens kapitel 12 videregiver enkeltoplysninger til private i forbindelse med forespørgsler herom.

Efter CPR-lovens § 45 har enhver ret til hos en kommunalbestyrelse at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR er tilmeldt i en bolig, som den pågældende dokumenterer at være (med)ejer eller lejer af. Dette gælder, uanset om de tilmeldte personer har navne- og adressebeskyttelse efter § 28. Det er således muligt for en almen boligorganisation eller en privat udlejer at få oplyst navne på personer, der ifølge CPR aktuelt er tilmeldt en bolig, som den pågældende ejer, gennem enkeltforespørgsler hos en kommunalbestyrelse.

Der er ikke i CPR-loven eller i lovgivningen i øvrigt hjemmel til, at Social- og Indenrigsministeriet videregiver oplysninger til private udlejere eller almene boligorganisationer om personer, som flytter til og fra boliger, som tilhører den private udlejer henholdsvis boligorganisationen. Der er heller ikke hjemmel hertil i lovgivningen i øvrigt. Der er således ikke i dag mulighed for, at en privat udlejer eller en almen boligorganisation gennem en digital løsning løbende og for en større kreds af personer kan få oplyst navne på personer, som flytter til og fra de boliger, som den private udlejer eller boligorganisation er ejer af, ligesom der ikke er hjemmel til at videregive oplysninger om til- og fraflyttingsdato.

De almene boligorganisationer har peget på, at det kan være en udfordring at sikre det fornødne overblik over, hvem der bor i de almene boliger. Det samme gør sig gældende for visse private udlejere. På den baggrund har navnlig den almene boligsektor efterspurgt bedre muligheder for at kunne sikre dette overblik gennem adgang til oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger til de almene boliger. Det har betydning for løsningen af nogle af de boligsociale udfordringer, som gør sig gældende for den almene boligsektor og visse dele af den private udlejningssektor.

Det foreslås på den baggrund, at der i CPR-loven tilvejebringes hjemmel til, at visse private udlejere henholdsvis almene boligorganisationer fra Social- og Indenrigsministeriet løbende kan få oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger for alle eller nærmere bestemte boliger tilhørende den private udlejer eller den almene boligorganisation. Oplysningerne stilles til rådighed gennem en digital løsning, og det er således en forudsætning for adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, at det sker ved anvendelse af den digitale løsning, som Social- og Indenrigsministeriet udvikler.

Med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås det, at der i CPR-lovens § 39 som nye stykker indsættes *stk. 2 og 3*.

Efter det foreslåede stk. 2 har aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer og fysiske personer, der på ansøgningstidspunktet ejer og udlejer mere end 10 boliger, samt almene boligorganisationer ret til af Social- og Indenrigsministeriet at få løbende digital adgang til oplysninger om flytninger til og fra en bolig, som den private juridiske eller fysiske person eller den almene boligorganisation er ejer af.

I det foreslåede stk. 3 fastsættes, hvilke oplysninger om til- og fraflytninger, der kan videregives. Det drejer sig om oplysninger om navne på personer, som bor eller har boet på adressen inden for det sidste år, dato for tilflytning samt dato for eventuel fraflytning. Det gælder uanset, om de pågældende personer har navne- og adressebeskyttelse.

Formålet med lovforslagets § 1, nr. 15, er at give visse private udlejere henholdsvis almene boligorganisationer mulighed for gennem løbende digital adgang til oplysninger fra CPR om til- og fraflytninger til de boliger, som de pågældende ejer, at opnå et bedre overblik over, hvem der bor i de boliger, som ejes af de pågældende.

Afgrænsningen af private udlejere sker med udgangspunkt i den afgrænsning af juridiske og fysiske personer, som er fastsat i CPR-lovens § 39, stk. 1, 1. pkt. Omfattet er således aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer samt fysiske personer, der driver erhvervsvirksomhed. For den private udlejer er det herudover en betingelse for retten til at modtage oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, at den pågældende på ansøgningstidspunktet ejer og udlejer ti eller flere boliger. Kravet om, at den private udlejer ejer og udlejer ti eller flere boliger, skal være opfyldt på ansøgningstidspunktet og gælder ikke vedvarende i forbindelse med den løbende administration af oplysninger. At den pågældende på et senere tidspunkt afhænder en eller flere udlejningsboliger, er uden betydning for retten til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i henhold til en ansøgning, som er indgivet.

Baggrunden for kravet om ejerskab og udlejning af 10 eller flere boliger er på den ene side hensynet til at sikre en relativ bred afgrænsning af, hvilke private udlejere der kan få adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, og på den anden side hensynet til at fastholde CPR-lovens systematik, hvorefter det er kommunerne, der videregiver enkeltoplysninger til private. Private, der på ansøgningstidspunktet ejer og udlejer et mindre antal boliger end ti, vil således efter CPR-lovens § 45 kunne få svar på enkeltforespørgsler om, hvem der er tilmeldt en bolig, som de pågældende ejer, ved at rette henvendelse til en kommunalbestyrelse.

Baggrunden for, at kravet om ejerskab og udlejning af 10 eller flere boliger skal være opfyldt på ansøgningstidspunktet – og ikke vedvarende i forbindelse med den løbende videregivelse af oplysninger – er hensynet til at sikre en enkel administration af ordningen, herunder for den private udlejer, der kan have haft udgifter forbundet med en integration af den digitale løsning i forhold til egne it-systemer.

Kun boliger, der har karakter af selvstændige boliger, kan indgå i opgørelsen af antallet af boliger, som den private ejer og udlejer. Udlejning af værelser i en bolig vil således ikke kunne anses for udlejning af en bolig. Det er ikke afgørende, om den bolig, der ejes og udlejes, er et hus eller en lejlighed. Det er dog et krav, at boligen er optaget som en bolig i Bygnings- og Boligregistret.

Udtrykket »Almene boligorganisationer« skal forstås i overensstemmelse med den afgrænsning, som anvendes i § 1 i lov om almene boliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 1. februar 2019 med senere ændringer. Efter § 1, nr. 1, i lov om almene boliger er en almen boligorganisation en boligorganisation, der i medfør af lov om almene boliger er godkendt af kommunalbestyrelsen til at udøve almen boligvirksomhed. Efter § 1, nr. 2-5 i lov om almene boliger er en almen boligorganisation herudover en boligorganisation, der ved lov om almene boligigers ikrafttræden som et almennyttigt boligselskab var godkendt til at udøve almennyttig boligvirksomhed, en boligorganisation, der ved lov om almene boligigers ikrafttræden som et almennyttigt forretningsførerselskab var godkendt til at udøve almennyttig boligvirksomhed gennem datterselskaber, en selvejende ungdomsboliginstitution, ældreboliginstitution eller lette kollektivboliginstitution, der i medfør af § 2 i lov om almene boliger omdannes til en almen boligorganisation, samt en boligorganisation med medlemsindskud, der er oprettet i en ejendom, som kommunalbestyrelsen har rådet over i medfør af den tidligere lov om byfornyelse eller lov om byfornyelse og boligforbedring, og som er godkendt efter disse love.

For almene boligorganisationer stilles der ikke krav om ejerskab og udlejning af et vist antal boliger.

Ministeriet vil i forbindelse med en anmodning om adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse i nødvendigt omfang kunne udbede sig dokumentation for, at anmodningen stammer fra en privat udlejer af ti eller flere boliger henholdsvis en almen boligorganisation.

Oplysningerne stilles til rådighed gennem en digital løsning, og det er således en betingelse for adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, at det sker ved anvendelse af en digital løsning, som Social- og Indenrigsministeriet udvikler. Den digitale løsning vil indebære, at de oplysninger, som kan videregives efter bestemmelsen umiddelbart gøres tilgængelige i forbindelse med forespørgsler. Adgangen til oplysningerne i CPR vil ske gennem relevante digitale tjenester fra CPR-systemet og som udgangspunkt gennem en digital løsning, som kan anvendes enten fra CPR's webbaserede klient eller integreres (ved brug af web-services) direkte i udlejernes henholdsvis boligorganisationernes it-systemer. Ved brug af CPR's webbaserede klient får de private udlejere og almene boligorganisationer umiddelbart mulighed for at gøre brug af ordningen uden at skulle afholde omkostninger til udvikling af egne it-systemer. Samtidig giver løsningen mulighed for, at de private udlejere og almene boligorganisationer kan integrere den digitale adgang i egne it-systemer ved brug af web-services, hvilket vil være

en fordel for private udlejere og boligorganisationer, som administrerer et større antal boliger.

Det er en betingelse for at kunne modtage oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, at den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation ejer den eller de boliger, som forespørgslen om oplysninger vedrører. Kravet om ejerskab skal være opfyldt på tidspunktet for den konkrete forespørgsel om oplysninger. Det er ikke tilstrækkeligt, at kravet om ejerskab er opfyldt på tidspunktet for ansøgningen om adgang til oplysninger efter den foreslåede bestemmelse. Den digitale løsning indrettes derfor således, at der foretages automatiske digitale kontroller af ejerskabet via Ejerfortegnelsen, som er det autoritative register over de faktiske ejere af al fast ejendom i Danmark. Såfremt det ikke herigennem er muligt at fastslå, at det er den forespørgende private udlejer henholdsvis almene boligorganisation, som ejer boligen, vil adgangen til oplysninger blive afvist på det foreliggende grundlag.

I visse tilfælde er den daglige drift m.v. af de boliger, som ejes af den private udlejer eller almene boligorganisation, overladt til en administrator, som samtidig må anses for at være databehandler på vegne af den private udlejer eller almene boligorganisation. I disse tilfælde vil administrator kunne modtage oplysninger efter den foreslåede bestemmelse som databehandler for den private udlejer henholdsvis almene boligorganisation.

De oplysninger om til- og fraflytninger, der efter det foreslåede stk. 3 kan videregives, er oplysninger om navne på personer, som bor eller har boet i den pågældende bolig inden for det seneste år, dato for tilflytning samt dato for eventuel fraflytning. For så vidt angår personer, der har boet på adressen inden for det seneste år, skal fristen regnes fra tidspunktet for den konkrete forespørgsel om den pågældende bolig. For sådanne personer kan der være tale om, at de pågældende er fraflyttet adressen igen. Den omstændighed, at en person er fraflyttet en bolig, hindrer imidlertid ikke adgangen til oplysninger, såfremt fraflytningen er sket inden for det seneste år regnet fra forespørgselstidspunktet. Såfremt der er tale om personer, som aktuelt bor i den bolig, som forespørgslen vedrører, eller personer, som er fraflyttet inden for det seneste år regnet fra forespørgselstidspunktet, vil såvel dato for tilflytning som dato for eventuel fraflytning kunne videregives. Den foreslåede bestemmelse giver ikke adgang til at få oplyst en fraflyttet persons nye adresse.

Svarende til den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 45 vil oplysninger om navne kunne videregives til den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation, uanset om de pågældende personer har navne- og adressebeskyttelse. Har en person navne- og adressebeskyttelse, vil oplysning herom tillige blive videregivet med henblik på, at den private udlejer henholdsvis den almene boligorganisation kan overholde CPR-lovens § 40, stk. 2. Efter CPR-lovens § 40, stk. 2, 1. pkt., må oplysninger indhentet efter CPR-lovens § 39 ikke videregives til andre private, medmindre det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller Social- og Indenrigsministeriet har givet tilladelse hertil. Ved videregivelse af navne- og adresseoplysninger skal oplysning om eventuel navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 40, stk. 2, 2. pkt., tillige videregives.

Social- og Indenrigsministeriet vil efter CPR-lovens § 40, stk. 1, fastsætte nærmere vilkår, herunder om sikkerhedsforanstaltninger og betalingen, for videregivelse af oplysninger efter den foreslåede § 39, stk. 2 og 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås, at personer med dansk indfødsret, som er bosat på Færøerne, ved henvendelse til Rigsombudsmanden på Færøerne kan få tildelt et personnummer.

Det er en forudsætning for tildeling af et personnummer, at vedkommende person er dansk statsborger og er bosat på Færøerne. En person, der henvender sig til Rigsombudsmanden på Færøerne skal således kunne dokumentere, at vedkommende er dansk statsborger f.eks. i form af vedkommendes pas. Det skal herudover kunne lægges til grund, at vedkommende er bosat på Færøerne, dvs. at vedkommende er bopælsregistreret i det færøske landsfolkeregister med bopæl på Færøerne, hvilket f.eks. kan ske ved fremlæggelse af udskrift derfra.

Der kan forekomme tilfælde, hvor Rigsombudsmanden på Færøerne ikke med den fornødne sikkerhed finder at kunne lægge til grund, at den pågældende person opfylder betingelserne for at få tildelt et dansk personnummer. I en sådan situation skal Rigsombudsmanden på Færøerne afvise at tildele et personnummer, hvilket er en forvaltningsretlig afgørelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås, at der indsættes en ny § 56 a, hvor det i *stk. 1, 1. pkt.*, bestemmes, at en klage over en afgørelse fra Rigsombudsmanden på Færøerne efter § 3, stk. 2, inden 4 uger fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan indbringes for Social- og Indenrigsministeriet.

Det er alene afgørelser fra Rigsombudsmanden på Færøerne om, hvorvidt vedkommende person efter § 3, stk. 2, kan meddeles et administrativt personnummer eller ej, der kan indbringes. Selve personnummerets form kan ikke indbringes.

Den foreslåede klagefrist på 4 uger svarer til den frist, der i CPR-lovens § 56 og mange andre steder i lovgivningen er fastsat og i øvrigt findes at give borgerne og myndigheder, som måtte være utilfredse med afgørelsen, et passende langt tidsrum at reagere i. Det er anført, at fristen foreslås at løbe fra det tidspunkt, klageren har fået meddelelse om afgørelsen, idet denne formulering er almindeligt anvendt i forbindelse med klagefrister.

Klagefristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen, dvs. hvis afgørelsen er sendt med digital post eller elektronisk post, fra den dag, afgørelsen er modtaget i borgerens indbakke. Er afgørelsen sendt med brev, regnes klagefristen først fra den dag, klageren har modtaget brevet.

Der er ikke indsat en bestemmelse om opsættende virkning, under henvisning til, at det ikke giver fornuftig mening, idet selve afgørelsen ikke indeholder retsvirkninger i form af et påbud eller et forbud.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.*, at indbringelse af klagen sker ved, at en skriftlig klage afleveres til Rigsombudsmanden på Færøerne. Ved dette skriftlighedskrav sikres, at borgerens klage kan dokumenteres og i sin angivne form kan tjene som et sikkert

grundlag for myndighedens videre behandling. Ved kravet om, at klagen afleveres til Rigsombudsmanden på Færøerne gives mulighed for, at Rigsombudsmanden på Færøerne selv kan forholde sig til klagen, inden klagen videresendes, jf. herved også stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at kan Rigsombudsmanden på Færøerne ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Social- og Indenrigsministeriet. Kopi til klageren forsynes med oplysning om, at klagerens eventuelle kommentarer til genvurderingen skal fremsættes over for Social- og Indenrigsministeriet, inden 4 uger fra det tidspunkt, klageren har fået meddelelse om genvurderingen.

Den foreslåede klagesagsprocedure indebærer, at klagen skal indgives til Rigsombudsmanden på Færøerne, således at denne først vurderer sagen med de eventuelle nye oplysninger, som er anført i klagen. Baggrunden herfor er, at hvis Rigsombudsmanden på Færøerne, som modtager klagen, giver klageren medhold, er sagen afsluttet, således at Social- og Indenrigsministeriet ikke skal se sagen. Ved den foreslåede ekspeditionsform opnås, at en klagesag kan afgøres hurtigere, idet Social- og Indenrigsministeriet kun skal ind i de sager, hvor Rigsombudsmanden på Færøerne fastholder sin afgørelse, og i sådanne tilfælde ofte vil kunne påbegynde en realitetsbehandling uden yderligere høringer af Rigsombudsmanden på Færøerne og eventuel deraf følgende forelæggelse for klageren.

Det foreslås desuden i *stk. 3* at præcisere, at Social- og Indenrigsministeriets afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

En afvisning af en klage vil være aktuel, hvis klagen er indgivet for sent eller vedrører forhold, som man ikke vil kunne klage over. Konstateringen af overskridelse af fristerne vil ofte blive afhængigt af Rigsombudsmanden på Færøernes registrering af klagens modtagelse, men den formelle afvisning tænkes foretaget af Social- og Indenrigsministeriet. En stadfæstelse vil finde sted, når Social- og Indenrigsministeriet er enig i den afgørelse, som Rigsombudsmanden på Færøerne har truffet. En ændring af afgørelsen vil i modsat fald vil finde sted, når Social- og Indenrigsministeriet har en anden vurdering af forholdene. Hjemvisning tænkes forbeholdt de tilfælde, hvor Social- og Indenrigsministeriet finder, at den konkrete sag ikke er blevet tilstrækkeligt faktisk eller retligt oplyst.

De foreslåede bestemmelser i § 56 a, stk. 1 – 3, svarer til den tilsvarende regulering i § 56, stk. 1, 2 og 4, 1. pkt., af behandlingen af klager over en kommunalbestyrelses afgørelse efter CPR-loven.

CPR-lovens § 56, stk. 3, hvorefter en klage over en bopælsregistrering ikke kan vedrøre en registrering, der ligger længere tilbage end 2 år før klagens fremsættelse, foreslås ikke at skulle anvendes på klager over Rigsombudsmanden på Færøernes afgørelse efter § 3, stk. 2. Baggrunden herfor er, at bestemmelsen i § 56, stk. 3, regulerer klager over bopælsregistrering i CPR, hvorimod § 3, stk. 2, vedrører tildeling af personnummer.

CPR-lovens § 56, stk. 4, 2. pkt., hvorefter ministeriet ved en ændring af en afgørelse umiddelbart kan foretaget fornøden berigtigelse af en registrering i CPR, foreslås ikke at skulle finde anvendelse på klager over Rigsombudsmanden på Færøernes afgørelse efter § 3, stk. 2. Baggrunden herfor er, at § 56, stk. 4, typisk vedrører en ændring af en

allerede sket registrering, f.eks. en bopælsregistrering, mens der her er tale om tildeling af et administrativt personnummer, i hvilken forbindelse Rigsombudsmanden på Færøerne skal registrere de oplysninger, der i den forbindelse skal registreres i CPR.

Det bemærkes, at folkeregistrering på Færøerne er et færøsk særanliggende. Spørgsmålet om, hvorvidt en person, der ansøger om et personnummer, har bopæl på Færøerne, beror således alene på, hvorvidt vedkommende efter den færøske lovgivning for bopælsregistrering er folkeregistreret i landsfolkeregistret som havende en bopæl, et fast opholdssted eller som værende uden fast bopæl eller opholdssted på Færøerne. Det eneste, der kan gøres til genstand for prøvelse i forbindelse med Social- og Indenrigsministeriets klagesagsbehandling vedrørende en persons bopæl er således, om det kan dokumenteres, at vedkommende rent faktisk er folkeregistreret i landsfolkeregistret med bopæl på Færøerne, f.eks. i form af forelæggelse af en udskrift fra det færøske landsfolkeregister. Hvorvidt vedkommende efter den færøske folkeregistreringslovgivning skal være registreret med fast bopæl eller opholdssted på Færøerne, kan således alene afgøres af de færøske myndigheder.

Prøvelse af, hvorvidt en person er dansk statsborger, er derimod ikke undergivet en sådan prøvelsesbegrænsning.

Med den foreslåede bestemmelse reguleres forhold på Færøerne. Det er derfor fundet nødvendigt at foreslå at tilvejebringe hjemmel til at sætte den foreslåede bestemmelse i kraft for Færøerne ved kongelig anordning ved en ændring af CPR-lovens § 60. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Folkeregistrering på Færøerne er et færøsk særanliggende, og det er i CPR-lovens § 60 bestemt, at loven ikke gælder for Færøerne.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at der i CPR-lovens § 3 indsættes et nyt *stk. 2*, der indeholder hjemmel til, at personer med dansk indfødsret, som er bosat på Færøerne, ved henvendelse til Rigsombudsmanden på Færøerne kan få tildelt et personnummer.

Ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det, ved indsættelse af et nyt *stk. 10* i CPR-lovens § 3, at tilvejebringe klar hjemmel til, at social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om tildelingen af personnummer efter denne bestemmelse. Da Rigsombudsmanden på Færøerne skal tildele personnumre efter den foreslåede § 3, stk. 2, kan Rigsombudsmanden på Færøerne blive omfattet af udnyttelsen af adgangen til at fastsætte regler for tildelingen heraf.

Ved lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås, at der indsættes en ny § 56 a, hvor det i *stk. 1*, bestemmes, at en klage over en afgørelse fra Rigsombudsmanden på Færøerne efter § 3, stk. 2, kan indbringes for Social- og Indenrigsministeriet. I *stk. 2 og 3* fastsættes nærmere regler for behandlingen af klagen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 16, foreslås det således at regulere forhold for Færøerne. Dette medfører behov for at tilvejebringe hjemmel til at kunne sætte disse bestemmelser i kraft for Færøerne ved kongelig anordning.

Ved lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås det således, at der i CPR-lovens § 60, indsættes et nyt *stk. 2*, hvorved det bestemmes, at § 3, stk. 2 og 10, og § 56 a, uanset *stk. 1*, ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.3. og afsnit 3.2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Med lovforslagets § 2 foreslås det, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

At loven træder i kraft på dette tidspunkt, indebærer, at de danske og færøske myndigheder, der omfattes af de foreslåede bestemmelser, vil kunne anvende bestemmelserne under de foreskrevne betingelser og med den foreskrevne retsvirkning fra denne dato.

For så vidt angår behandlingen af anmeldelse af flytning for et barn til et krisecenter, vil dette f.eks. medføre, at den særlige sagsbehandlingsprocedure i CPR-lovens § 13, stk. 3, vil omfatte flytninger, der anmeldes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Når en myndighed får adgang til CPR, kan alle registrerede oplysninger tilgås, uanset hvornår de er registreret i CPR. Færøske offentlige myndigheders adgang til at få udleveret oplysninger fra CPR vil fra lovens ikrafttræden også kunne anvendes i forhold til oplysninger, der er registreret i CPR forud for lovens ikrafttræden. Tilsvarende vil almenne boligorganisationer og visse private udlejningsvirksomheder kunne få oplysninger om til- og fraflytninger, der er sket før lovens ikrafttræden.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Lovens territoriale gyldighedsområde følger hovedlovens territoriale gyldighedsområde. Efter CPR-lovens § 60, jf. lov nr. 426 af 31. maj 2000, gælder CPR-loven ikke for Færøerne eller Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. Dette indebærer, at de i denne lov foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. CPR-loven er med virkning fra den 1. januar 2007 sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1198 af 29. november 2006 om ikrafttræden for Grønland af lov om Det Centrale Personregister.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at den foreslåede ændringslov ikke gælder for Færøerne eller Grønland, ligesom det foreslås i *stk. 2*, at den foreslåede ændringslov ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovens § 1, nr. 17, hvorved der tilvejebringes hjemmel til ved kongelig anordning at sætte § 3, stk. 2 og 10, og § 56 a i kraft for Færøerne, har dog efter sit indhold retsvirkning for Færøerne, hvorfor det bestemmes i *stk. 3*, at § 1, nr. 17, gælder for Færøerne.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017, som ændret ved § 25 i lov nr. 503 af 23. maj 2018, lov nr. 747 af 8. juni 2018, § 39 i lov nr. 1711 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 1722 af 27. december 2018, § 9 i lov nr. xx af xx 2020 og § xx i lov nr. xx af xx 2020, foretages følgende ændringer:
<p>§ 3. ---</p> <p><i>Stk. 2-7.</i> ---</p> <p><i>Stk. 8.</i> Økonomi- og indenrigsministeren fastsætter regler om personnummers opbygning og kan fastsætte regler om registrering af personnummer i CPR for personer, der ikke efter stk. 1 skal have tildelt et personnummer.</p>	<p>1. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Personer med dansk indfødsret, som er bosat på Færøerne, kan ved henvendelse til Rigsombudsmanden på Færøerne få tildelt et personnummer.«</p> <p>Stk. 2-8 bliver herefter stk. 3-9.</p> <p>2. I § 3, <i>stk. 8</i>, der bliver <i>stk. 9</i>, ændres »§ 3, <i>stk. 1</i>,« til: »§ 3, <i>stk. 1</i> eller 2,«.</p>
<p>§ 4. Enhver med et personnummer tildelt efter § 3, <i>stk. 1</i>, registreres i CPR med de oplysninger, der er anført i bilag 1 til loven.</p> <p><i>Stk. 2-3.</i> ---</p>	<p>3. I § 3 indsættes som <i>stk. 10</i>:</p> <p>»<i>Stk. 10.</i> Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om tildelingen af personnummer efter denne bestemmelse.«</p> <p>4. I § 4, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 3, <i>stk. 1</i>,« til: »§ 3, <i>stk. 1</i> eller 2, eller regler udstedt i medfør af <i>stk. 9</i>«.</p>
<p>§ 13. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af</p>	<p>5. I § 13, <i>stk. 3, 2. pkt.</i>, indsættes efter »Tilsvarende gælder,«: »såfremt der anmeldes flytning af et barn til et krisecenter, samt«.</p>

<p>stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Tilsvarende gælder, såfremt barnet i forbindelse med en anmeldt flytning vil skulle registreres som værende uden fast bopæl i medfør af § 6, stk. 6, 6. pkt. Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tilige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p> <p>§ 16. ---</p> <p><i>Stk. 2-5. ---</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Uanset bestemmelserne i stk. 1-5 skal en dansk statsborger, der indrejser for at aftjene værnepligt her i landet, registreres som tilflyttet landet ved indreisen.</p> <p><i>Stk. 7. ---</i></p> <p>§ 17. Registrering i CPR af tilflytning fra udlandet forudsætter for ikkenordiske statsborgere, at disse enten har opholdstilladelse eller -bevis efter udlændingeloven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller har en bekræftelse fra Udlændingesservice på, at de efter udlændingelovgivningen er fritaget for opholdstilladelse eller -bevis, jf. dog stk. 4.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p>§ 28. Enhver har ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, jf. dog § 34, § 38,</p>	<p>6. I § 13, stk. 3, 3. pkt., ændres »Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune« til: »Anmeldes der i de i 1. og 2. pkt. nævnte tilfælde flytning til en anden kommune«.</p> <p>7. I § 16, stk. 6, ændres »en dansk statsborger« til: »en person med dansk indfødsret«.</p> <p>8. I § 17, stk. 1, ændres »Udlændingesservice« til: »udlændingemyndighederne«.</p> <p>9. I § 28, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »end ét år«: »eller beskyttelsesperiodens længde skal fastsættes efter § 28, stk. 2«.</p>
--	---

<p>stk. 4, § 42, stk. 3-5, og §§ 43 og 45. Beskyttelsen bortfalder efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Anmodning om navne- og adressebeskyttelse i tilfælde, hvor der foreligger helt særlige forhold, der berettiger til en beskyttelse for længere tid end 1 år, jf. stk. 1, er ikke omfattet af pligten til digital selvbetjening efter stk. 2.</p> <p>§ 29. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> § 28, stk. 2 og 4, finder tillige anvendelse ved anmodning om lokalvejviserbeskyttelse efter stk. 1 og markedsføringsbeskyttelse efter stk. 2 og anmodning om ophævelse af lokalvejviserbeskyttelse og markedsføringsbeskyttelse. § 28, stk. 2, finder endvidere anvendelse ved anmodning om at få indsat en markering i CPR om, at vedkommende ønsker at advare mod kreditgivning i vedkommendes navn efter stk. 3, og anmodning om ophævelse af en sådan markering.</p>	<p>10. I § 28 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen skal uden anmodning fra den pågældende registrere den i stk. 1 angivne navne- og adressebeskyttelse i alle tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen efter § 6, stk. 6 eller 8, registrerer en person som værende uden fast bopæl i kommunen. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse fastsætte en beskyttelsesperiode på hundrede år. Ophæves den særlige adressebeskyttelse efter § 6, stk. 6 - 8, skal kommunalbestyrelsen fastsætte beskyttelsesperiodens længde efter reglerne i stk. 1, 2. pkt.«</p> <p>Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.</p> <p>11. I § 28, <i>stk. 3</i>, ændres »stk. 2« til: »stk. 3«.</p> <p>12. I § 29, <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, ændres »§ 28, stk. 2 og 4« til: »§ 28, stk. 3 og 5«.</p> <p>13. I § 29, <i>stk. 4, 2. pkt.</i>, ændres »§ 28, stk. 2« til: »§ 28, stk. 3«.</p> <p>14. Efter § 34 indsættes i kapitel 8:</p>
--	---

§ 39. Aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer samt fysiske personer, der driver erhvervsvirksomhed, har ret til af Økonomi- og Indenrigsministeriet at få adgang til at stille enkeltforespørgsler omfattet af § 42, stk. 1 og 2, jf. § 42, stk. 6, som elektroniske enkeltforespørgsler til CPR. For foreninger er det tillige en betingelse, at de har et anerkendelsesværdigt formål.

»§ 34 a. Færøske myndigheder sidestilles i dette kapitel med andre offentlige myndigheder.«

15. I § 39 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»Stk. 2 Aktieselskaber, anpartsselskaber, fonde, virksomheder og andre juridiske personer og fysiske personer, der på tidspunktet for anmodningen om de pågældende oplysninger ejer og udlejer 10 eller flere boliger, samt almene boligorganisationer har ret til af Social- og Indenrigsministeriet at få digital adgang til oplysninger om flytninger til og fra en bolig, som den private juridiske eller fysiske person eller den almene boligorganisation er ejer af.

Stk. 3. De oplysninger om til- og fraflytninger, der kan videregives efter stk. 2, er oplysninger om navne på personer, som bor eller har boet på adressen inden for det sidste år, dato for tilflytning samt dato for eventuel fraflytning. Det gælder uanset, om de pågældende personer har navne- og adressebeskyttelse.«

16. Efter § 56 indsættes:

»§ 56 a. Klage over en afgørelse fra Rigsombudsmanden på Færøerne efter § 3, stk. 2, kan inden 4 uger fra det tidspunkt, hvor klageren har fået meddelelse om afgørelsen, indbringes for Social- og Indenrigsministeriet. Indbringelsen sker ved, at en skriftlig klage afleveres til Rigsombudsmanden på Færøerne.

Stk. 2. Kan Rigsombudsmanden på Færøerne ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til Social- og Indenrigsministeriet med kopi til klageren. Kopien til klageren forsynes med oplysning om, at klagerens eventuelle kommentarer til genvurderingen skal fremsættes over for Social- og Indenrigsministeriet inden 4 uger fra det tidspunkt, klageren har fået meddelelse om genvurderingen.

Stk. 3. Social- og Indenrigsministeriets afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.«

<p>§ 60. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.</p>	<p>17. I § 60 indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> § 3, stk. 2 og 10, og § 56 a kan uanset <i>stk. 1</i> ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«</p>
--	---